

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ปริญญาณพนธ์

ของ

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒๕๔๗

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

20 ส.ค. 2548

บทคัดย่อ
ของ
วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2547

นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547) : ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : คณะกรรมการควบคุมปรินญาณิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวณี กริทอง และอาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์

การศึกษาครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวน 835 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) นิสัยทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_6)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (X_7) แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) (X_8) แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน) (X_9) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ นิสัยทางการเรียน (X_{11}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_9) โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ได้ร้อยละ 55.2

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 5.746 + .631X_{11} + .0983X_{13} + .0841X_{15} + 2.427X_9$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .676X_{11} + .082X_{13} + .078X_{15} + .055X_9$$

FACTORS AFFECTING ON ACHIEVEMENT MOTIVATION IN ENGLISH LEARNING OF
THE FOURTH LEVEL STUDENTS, SECONDARY GRADE 4-6 OF
WAT RAJ-O-ROS IN KHET JOMTHONG, BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

WIRACHA KUNPURMTAWERUT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2004

Wiracha Kunpurmtawerut. (2004). Factors Affecting On Achievement Motivation in English Learning of The Fourth Level Students, Secondary Grade 4-6 of Wat Raj-O-Ros in Khet Jomthong, Bangkok. Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Waythane Greethong and Inst. Dr. Pasana Chularut.

The purpose of this research was to study factors affecting on achievement motivation in english learning of the fourth level students, secondary grade 4-6 of Wat Raj-O-Ros in Khet Jomthong, Bangkok. These Factors were divided into three dimensions, first of them was personal factors : sex, level, plan of learning and students' learning habit, second of them was family factors : guardian economic status, guardian expectation and guardian support in learning, third of them was environmental factors : learning atmosphere, interpersonal relationship between students and their teachers and interpersonal relationship between students and their peer groups. The 835 samples were Students of the fourth level, secondary grade 4-6 of Wat Raj-O-Ros School in academic year 2004. The research instrument was factors affecting the achievement motivation in english learning of the fourth level students, secondary grade 4-6 of Wat Raj-O-Ros questionnaires constructed by the researcher were used to collect the data by percentage, arithmetic mean, standard deviation. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The result were as follows :

1. There were significantly positive correlation of 7 factors among female (X_2), students' learning habit (X_{11}), guardian expectation (X_{12}), guardian support in learning (X_{13}), learning atmosphere (X_{14}), interpersonal relationship between students and their teachers (X_{15}) and interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{16}) at .01 level.
2. There were significantly negative correlation of 3 factors among male (X_1), mathayomsuksa VI (X_3) and other plan (art, agriculture, handiwork and industry) (X_9) at .01 level.
3. There were no significantly correlation of 6 factors among mathayomsuksa IV (X_3), mathayomsuksa V (X_4), science-match plan (X_6), english language plan (English-match and English-Thai-social) (X_7), foreign language plan (Japanese and Chinese) (X_8) and guardian economic status (X_{10}).

4. These were factors that related to achievement motivation in English learning of the fourth level students, secondary grade 4-6 from the most to the least factors were students' learning habit (X_{11}), guardian support in learning (X_{13}), interpersonal relationship between students and their peer groups (X_{16}) and other plan (art, agriculture, handiwork and industry) (X_9) at .01 level. These four factors could predicted about the percentage of 55.2.

5. The predicted equations proved to be significantly predictors of the achievement motivation in English learning were as follows :

5.1 In term of raw scores were :

$$\hat{Y} = 5.746 + .631X_{11} + .0983X_{13} + .0841X_{15} + 2.427X_9$$

5.2 In term of of standard scores were :

$$Z = .676X_{11} + .082X_{13} + .078X_{15} + .055X_9$$

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ของ

นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

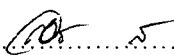

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญศิริ จิระเคชากุล)

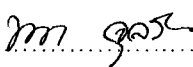
วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. พาสณา จุลรัตน์)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง ประธานควบคุมปริญญา นิพนธ์ อาจารย์ดร.พาสนา จุรัตน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วีไลลักษณ์ พงษ์โสภา กรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์เพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ แนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของปริญญานิพนธ์ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ลงได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วีไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่ให้ความกรุณาแก่ศิษย์ ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำและชี้ข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการอนุญาตให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบพระคุณ อาจารย์เทอดพงษ์ ใจกว้าง และคณะครูอาจารย์โรงเรียนวัดราชโอรส ที่ให้ความร่วมมือตลอดจนอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยดีตลอดมา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ และขอขอบคุณนักเรียนโรงเรียนวัดราชโอรสที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ และรองหัวหน้าฝ่ายวิชาการโรงเรียนชนบุรีวรเทพีพลารักษ์ ในการให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดจนอบรมสั่งสอน และปลูกฝังคุณธรรมความดี รวมทั้งการให้ความรัก ความเอาใจใส่ แก่ผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ จิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจที่ดีซึ่งกันและกันตลอดมา

ท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุนการเรียน และให้ทุนทรัพย์ในด้านการเรียนแก่ผู้วิจัยตลอดมา ตลอดจนความรัก ความห่วงใย ความเอาใจใส่ และกำลังใจที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน ขอขอบพระคุณ อาจารย์สัณห์กัญญา พชรบดี ที่เป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจวิชาจิตวิทยา ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน และพี่ ๆ ผู้ร่วมเดินทาง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และกำลังใจที่ดีแก่ผู้วิจัยตลอดมา

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	12
สมมติฐานการวิจัย.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	22
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....	32
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	36
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	37
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน.....	38
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน.....	38
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ.....	39
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ.....	42
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	43
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	44
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	45
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	45
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู.....	46
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	47
\ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
\ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	47
วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	48
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล.....	62
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
\ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
\ ผลการศึกษาค้นคว้า.....	66
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	72
บทย่อ.....	72
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	72
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	72
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	75
อภิปรายผล.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	84
\ บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก.	93
ภาคผนวก ข.	108
ประวัติของผู้ทำวิจัย.....	115

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน	66
2	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน.....	67
3	แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ.....	69
4	แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร.....	70
5	แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร.....	71
6	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	113
7	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน.....	114
8	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน.....	115
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน.....	116
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	117
11	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	118
12	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ.....	119

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายทั่วโลก ดังที่ คาชรุ (Kachru. 1992 : 1) กล่าวว่า ผู้ใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลกมีประมาณ 750 ล้านคน มีผู้ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ประมาณ 350 ล้านคน และผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 400 ล้านคน จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสารไม่เพียงเฉพาะในกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เท่านั้น แต่ยังใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เกือบทั่วโลก องค์การสหประชาชาติจึงได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งในการสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกขององค์การ นอกจากนี้ในเวทีเศรษฐกิจโลกเช่นทุกวันนี้การแข่งขันทางการพาณิชย์และการลงทุนระหว่างประเทศเริ่มเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ภาษาอังกฤษเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเจรจา และสื่อสารระหว่างคู่ค้าแต่ละชาติ การมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่าใด โอกาสแห่งความสำเร็จในทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศย่อมเป็นไปได้โดยง่ายขึ้น (ชัยยศ เหมรัชตะ. 2537 : 112) ดังนั้น การที่จะนำประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ภาษาอังกฤษจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญ เพราะการติดต่อเพื่อแสวงหาความร่วมมือและร่วมงานโดยตรงกับชาวต่างประเทศใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง (สุวรรณา ศรีมาศ. 2536 : 13)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีความเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราที่สูง โดยสาเหตุประการหนึ่งมาจากการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ (ชัยยศ เหมรัชตะ. 2537 : 113) นอกจากนี้ประเทศไทยยังทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการติดต่อระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียแปซิฟิกในหลาย ๆ ด้าน ภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทที่สำคัญและจำเป็นต่อการสื่อสารเนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศในแทบทุกด้าน เช่น ด้านการค้า การสื่อสารมวลชน การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการเมือง ด้านสังคมและวัฒนธรรม รวมทั้งด้านการศึกษา (คิยู ศรีนราววัฒน์. 2539 : 125-126)

ภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีฐานะเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษานานาชาติ กล่าวคือประเทศไทยไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ แต่ใช้สอนเป็นวิชาหนึ่งในระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย (คิยู ศรีนราววัฒน์. 2539 : 125) เด็กไทยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงในระดับมหาวิทยาลัย (อรุณ ชัยเสรี. 2537 : 108) แต่ปัจจุบันยังมีเด็กนักเรียนหลาย ๆ คนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ บางคนบอกว่าเรียนแล้วไม่สนุก ต้องท่องจำคำศัพท์ที่ไม่เคยนำไปใช้จริง (ศรารัตน์ ลีไพบูลย์. 2540 : 75) หลายครั้งที่ครูอาจารย์ที่เข้าสอนในวิชาภาษาอังกฤษได้ยัมนักเรียน

บ่นเกี่ยวกับวิชานี้ให้ฟังอยู่บ่อย ๆ เช่น ถึงเวลาของวิชาที่น่าเบื่ออีกแล้ว ไม่อยากเรียนเลย (สายคำ. 2535 : 48) ทั้งที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอันมาก ใครก็ตามที่สามารถพูดได้ สื่อความหมายได้ เท่ากับเป็นกำไรชีวิต เป็นใบเบิกทางให้ทำงาน ทำอาชีพต่าง ๆ ได้ (อุบล สรรพชัยพงษ์. 2535 : 58) จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นคุณสมบัติที่สำคัญมากในการหางานทำ ผู้ที่มีความรู้ในภาษาอังกฤษดี และมีประสบการณ์ในการทำงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษมาก่อนจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ (ดิยู ศรีนราวัฒน์. 2539 : 126) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพินทร์ ศรีบุญมา และบุญเรือน วัฒนวงศ์ (2538 : 213) ที่ศึกษาเรื่องความต้องการในการใช้ภาษาต่างประเทศในตลาดแรงงานการโรงแรมและการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในตลาดแรงงานทางด้านกรโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่มีความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับ 1 เพื่อสื่อสารกับผู้ใช้บริการชาวต่างประเทศ ดังนั้นในตลาดแรงงานการโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่จึงมีความต้องการพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มเติมในระดับมาก คือ ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษ

ดังนั้น การที่จะให้เด็กมีความสนใจและรักในวิชาภาษาอังกฤษนั้น การปลูกฝังส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น ดังที่ สุรางค์ โค้วตระกูล (2533 : 129) กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนอกจากความสามารถแล้วยังขึ้นอยู่กับแรงจูงใจในการเรียน นักเรียนที่มีความสามารถสูงแต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้อาจจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งแรงจูงใจที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียนมากที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งหมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพื่อให้ถึงมาตรฐานตามที่ตั้งใจ และพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ โดยไม่ย่อท้อ มีความทะเยอทะยาน กระตือรือร้น มานะพยายาม มีการวางแผนในการทำงาน และมีลักษณะของการพึ่งตนเอง

จากการที่ผู้วิจัยมีญาติที่เคยเรียนอยู่ที่โรงเรียนวัดราชโอรสทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่ามีนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่โรงเรียนแห่งนี้มีความรู้สึกลังเลไม่ชอบ ไม่อยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ ทำให้ไม่ตั้งใจเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการสำรวจปัญหาของนักเรียนเพื่อศึกษาว่ามีปัญหาจริงหรือไม่ โดยผู้วิจัยได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนวัดราชโอรส โดยให้นักเรียนตอบคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ ดังนี้

1. นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

1.1.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 89 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 39 คน คิดเป็นร้อยละ 43.82 รู้สึกเมื่อ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.24 รู้สึกไม่ชอบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25

1.1.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 89 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.83 รู้สึกเมื่อ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 16.85 รู้สึกไม่ชอบ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.11

1.1.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 42 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 23 คน คิดเป็นร้อยละ 54.76 รู้สึกเมื่อ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 รู้สึกไม่ชอบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

1.1.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 13 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 7 คน คิดเป็นร้อยละ 53.85 รู้สึกเมื่อ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08 รู้สึกไม่ชอบ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1.2.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 71 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 39 คน คิดเป็นร้อยละ 54.93 รู้สึกไม่ชอบ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.86 รู้สึกเมื่อ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.45

1.2.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 94 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 54 คน คิดเป็นร้อยละ 57.45 รู้สึกเมื่อ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.64 รู้สึกไม่ชอบ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.38

1.2.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45 รู้สึกเมื่อ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 รู้สึกไม่ชอบ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

1.2.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 23 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 12 คน คิดเป็นร้อยละ 52.17 รู้สึกเมื่อ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 รู้สึกไม่ชอบ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.35

1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.3.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 95 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 51 คน คิดเป็นร้อยละ 53.68 รู้สึกเมื่อ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.84 รู้สึกไม่ชอบ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47

1.3.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 97 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 56 คน คิดเป็นร้อยละ 57.73 รู้สึกไม่ชอบ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11.34 รู้สึกเมื่อ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.22

1.3.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 39 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 24 คน คิดเป็นร้อยละ 61.54 รู้สึกเมื่อ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 รู้สึกไม่ชอบ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.26

1.3.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 64 คน ตอบว่า รู้สึกยาก 33 คน คิดเป็นร้อยละ 51.56 รู้สึกเมื่อ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 รู้สึกไม่ชอบ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.81

2. สาเหตุใดนักเรียนจึงมีความรู้สึกเช่นนั้น พบว่า

2.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 89 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.34 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 19 คน คิดเป็นร้อยละ 21.35 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.24

2.1.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 89 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.58 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 17.98 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 14 คน คิดเป็นร้อยละ 15.73

2.1.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 42 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29

2.1.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 13 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 46.15 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.77 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.08

2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 71 คน ตอบว่า เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 29.58 เพราะเรียนไม่เข้าใจ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 25.35 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 18 คน คิดเป็นร้อยละ 11.27

2.2.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 94 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.91 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.45

2.2.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 22 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64

2.2.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 23 คน ตอบว่า เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 47.83 เพราะเรียนไม่เข้าใจ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 4 คน คิดเป็นร้อยละ 17.40

2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.3.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ จำนวน 95 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 34 คน คิดเป็นร้อยละ 35.79 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 24.21 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.79

2.3.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 97 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.11 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28.87 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.46

2.3.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 39 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 41.03 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 35.90 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 5 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82

2.3.4 แผนการเรียนทั่วไป จำนวน 64 คน ตอบว่า เพราะเรียนไม่เข้าใจ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 เพราะจำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 21.88 เพราะฟังไม่รู้เรื่อง แปลไม่ออก 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63

จากผลการสำรวจเบื้องต้นนี้ น่าจะสรุปได้ว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของโรงเรียนวัดราชโอรสมิปัญหาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ได้แก่ นักเรียนมีความรู้สึกว้าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก เป็นวิชาที่น่าเบื่อ และนักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนไม่ยอมเข้าเรียนในวิชานี้ โดยนักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ จำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ ฟังไม่รู้เรื่องและแปลไม่ออก ส่งผลให้นักเรียนทำการบ้านไม่ได้และต้องลอกการบ้านเพื่อน ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย ดังที่ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203-215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ดังนี้ 1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งใจทำงานดีกว่าอดทนต่อความล้มเหลวได้มากกว่า ชอบเลือกทำงานที่ยาก และซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ 2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งจากการที่นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอาจส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วย ดังที่ บรูเนอร์ (Bruner. 1961 : 195) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับปริมาณแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญ สอดคล้องกับที่ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203-215) กล่าวว่า การที่บุคคลต้องการความสำเร็จ หรือมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับต่างกันก็จะประสบผลสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่างกัน จากการศึกษาของ ฟรัสต์ (Frust. 1966 : 927-933) เรื่องความเที่ยงตรงของมาตรวัดแรงจูงใจเพื่อคาดคะเน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัสเซลล์ (Russell. 1969 : 263-266) เรื่อง แรงจูงใจเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : การวัดและความเที่ยงตรง พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกับการศึกษาของ สมชัย วงษ์น่ายะ (2524 : 69) เรื่องการศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับเพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2526 : 84) เรื่องการศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงมีบทบาทและมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้และความสำเร็จของนักเรียน

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองด้านการเรียน และนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางนโยบายการพัฒนาให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ได้พัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จทางการเรียน และเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและคุณค่ามากขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 ระดับชั้น

1.1.3 แผนการเรียน

1.1.4 นิสัยทางการเรียน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

1.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง สามารถทำงานวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลานานโดยไม่รู้สึغبื่อท้อทศท์อย่างสม่ำเสมอ มั่นคั่นคว้าหาความรู้ และทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของพฤติกรรมด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4 ด้าน คือ

1.1 ความกระตือรือร้นทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความปรารถนาของนักเรียนที่ต้องการมีความตั้งใจจริงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต้องการถามผู้รู้เมื่อมีข้อสงสัยทางการเรียน อยากทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย ไม่ต้องการผัดวันประกันพรุ่ง รู้สึกสนใจในสิ่งที่ศึกษาอยู่ สนุกในการเรียนและสามารถทำงานสำเร็จในเวลาอันสั้นตามเวลาที่กำหนด โดยไม่ต้อง

มีผู้อื่นคอยบอกให้ทำ ต้องการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองในการเรียนอย่างเคร่งครัด กล้ารับผิดชอบ
ในผลงานของตน

1.2 ความเพียรพยายามทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความปรารถนาของ
นักเรียนที่ต้องการมีความอดทนสูงในการทำงานวิชาภาษาอังกฤษ ต้องการทำงานวิชาภาษาอังกฤษ
ในข้อที่ยาก สามารถใช้เวลาในการทำงานวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลานาน ๆ โดยไม่รู้สึกลำบากหน่าย
ต้องการทำงานในวิชาภาษาอังกฤษให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตน

1.3 การพึ่งพาตนเองทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความปรารถนาของ
นักเรียนที่ต้องการทำงานหรือการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง โดยไม่ลอกคนอื่นหรือให้
คนอื่นทำ ให้ ต้องการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาภาษาอังกฤษ อยากทบทวนบทเรียน
และท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

1.4 การรู้คุณค่าของเวลาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความปรารถนาของ
นักเรียนที่รู้สึกว่าเวลาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านไปอย่างรวดเร็ว รู้สึกไม่พอใจเมื่อมีคนอื่น
มาเบียดบังเวลาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต้องการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ
พึงเทปสนทนาภาษาอังกฤษ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่ส่งผล
ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่
ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนและสภาพทั่วไปของ
นักเรียน ได้แก่

2.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

2.1.2 ระดับชั้น หมายถึง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3 แผนการเรียน หมายถึง หลักสูตรที่นักเรียนเลือกเรียนวิชาใดวิชาหนึ่ง
เป็นหลัก โดยแบ่งเป็น 4 แผนการเรียน ได้แก่

2.1.3.1 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ หมายถึง แผนการเรียนที่
เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์เป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
เป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 20 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน
40 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6

2.1.3.2 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชา
ภาษาอังกฤษเป็นหลัก ประกอบด้วย

2.1.3.2.1 แผนการเรียนอังกฤษ-คณิตศาสตร์ หมายถึง แผนการ
เรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์เป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 100 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3.2.2 แผนการเรียนอังกฤษ-ไทย-สังคม หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และสังคมเป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 100 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3.3 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาภาษาต่างประเทศเป็นหลัก ประกอบด้วย

2.1.3.3.1 แผนการเรียนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 40 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3.3.2 แผนการเรียนภาษาจีน หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาภาษาจีนเป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 40 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3.4 แผนการเรียนทั่วไป หมายถึง แผนการเรียนอื่นที่นอกเหนือจากแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ และแผนการเรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย

2.1.3.4.1 แผนการเรียนศิลปกรรม หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาศิลปะเป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 40 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.3.4.2 แผนการเรียนเกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม หมายถึง แผนการเรียนที่เรียนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นหลัก โดยมีจำนวนชั่วโมงในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานจำนวน 60 ชั่วโมง เป็นวิชาเพิ่มเติมจำนวน 40 ชั่วโมง ต่อ 1 ภาคเรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6

2.1.4 นิสัยทางการเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ทำประจำเกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การทบทวนบทเรียน การท่องจำคำศัพท์ ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าชั้นตรงตามเวลา การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

2.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้ของบิดาและมารดา หรือผู้ปกครองที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.2.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองที่คาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ผลการเรียนรู้ทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน ความถนัดด้านวิทยาศาสตร์ งานศิลปะ กีฬา ดนตรี ภาษาต่างประเทศ หรือคอมพิวเตอร์ และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.3 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ใ้วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร พยายามส่งเสริม สนับสนุนในด้านการเรียนของบุตร เพื่อต้องการให้บุตรประสบผลสำเร็จในการเรียน

2.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน หมายถึง สภาพการณ์ทางการเรียนที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนที่มีผลต่อนักเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.1 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ได้แก่

2.3.1.1 สถานที่เรียน ได้แก่ การถ่ายเทอากาศภายในห้องเรียน ความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องเรียน ความสะอาดของห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนเมื่อเทียบกับปริมาณของนักเรียน บริเวณห้องเรียนปราศจากกลิ่นและเสียงรบกวน

2.3.1.2 สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ได้แก่ ปริมาณของสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีความเพียงพอในการใช้งานเมื่อเทียบกับจำนวนครูผู้สอนและนักเรียน มีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งาน

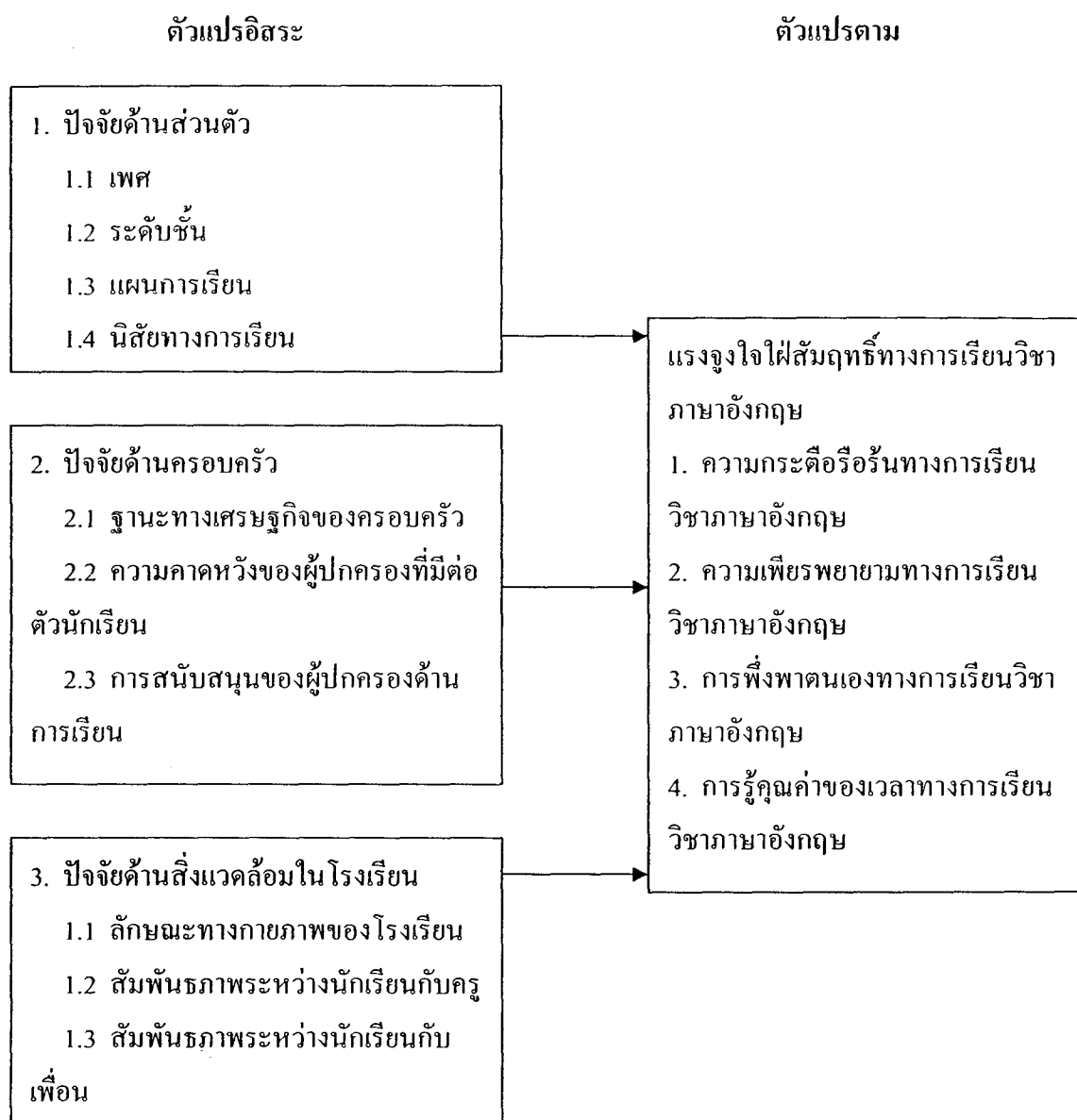
2.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนที่มีต่อครู และการปฏิบัติตนของครูที่มีต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.3.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การตั้งใจเรียน การขอคำแนะนำ การซักถามเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน การให้ความเคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครู

2.3.2.2 การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียน ยอมรับความคิดเห็น ให้ความเป็นกันเอง และดูแลให้คำปรึกษากับนักเรียนเมื่อมีปัญหาอย่างใกล้ชิด

2.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียน และเพื่อนที่มีต่อกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ได้แก่ การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันด้านการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียน ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
  - 1.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
  - 1.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
  - 3.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ✓
  - 3.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
  - 4.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
  - 4.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
  - 5.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
  - 5.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ
  - 6.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ
  - 6.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
  - 7.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
  - 7.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
  - 8.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
  - 8.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1.1. ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์” ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

✧ แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1953 : 110-111) ได้ให้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม (Standard of Excellence) หรือทำดีกว่าบุคคลอื่น พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เกิดความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความสำเร็จล้มเหลว

✧ ส่วนเมอร์เรย์ (Murray. 1964 : 19) ได้อธิบายความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) ไว้ว่า เป็นความต้องการที่ได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่อยากต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำหรือจัดระเบียบ วัตถุ บุคคลหรือความคิด โดยกระทำสิ่งเหล่านั้นอย่างรวดเร็วและมีความเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการเพิ่มการยอมรับตนเองโดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1967 : 153) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นแรงจูงใจชนิดหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายด้วยมาตรฐานอันดีเยี่ยม

✧ ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31-34) เน้นความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปของความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) หรือเขียนย่อเป็น (n-Ach) ความต้องการดังกล่าวเป็นความต้องการที่เปรียบเทียบได้กับความต้องการขั้นสูงของมาสโลว์ (Maslow) เรียกว่า ความต้องการตระหนักในความสามารถแห่งตน (Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองทั้งในด้านความสามารถ ความถนัด รวมถึงศักยภาพอื่น ๆ และมีความปรารถนาที่จะใช้ความสามารถและศักยภาพนั้นอย่างเต็มที่

เมตตา พย์คัม (Mehta Prayag. 1969 : 201-202) ได้นิยามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อาจแสดงได้อย่างใดอย่างหนึ่งตามลักษณะ 3 ประการนี้

1. ความต้องการที่ให้งานที่ตนเองทำมีความสำเร็จในระดับสูง หรือมีมาตรฐานสูง (Standard of Excellence)

2. งานที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ (Unique of Characteristic) เป็นงานที่ทำให้สำเร็จอย่างดี และมีลักษณะเป็นของคน ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของบุคคล เช่น ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นในด้านศิลปะ และงานอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากธรรมดา

3. งานที่ต้องใช้เวลา (Long Term of Work) ลักษณะหนึ่งของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็คือ ต้องการความตั้งใจที่ยาวนานในจุดมุ่งหมายของงานนั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523 : 17) ให้ความหมายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความต้องการของบุคคลที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ และต้องการทำงานให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุ่งเรือง ธงศิลา (2527 : 7) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า หมายถึง การประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่จะกระทำการสิ่งใดอย่างไม่ทอดยงและมุ่งให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ได้ตั้งความคาดหมายไว้ มิใช่กระทำการอันนั้นด้วยความต้องการสินจ้างรางวัล แต่กระทำเพื่อความเรียบร้อยสมบูรณ์ของผลงาน ในอันที่จะได้ความรู้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และส่วนบุคคล

สุชาดา สุธรรมารักษ์ (2531 : 186-187) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือ ความมุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จ ความพยายามฟันฝ่าอุปสรรคในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เอาชนะคนอื่นหรือความต้องการที่จะเพิ่มศักดิ์ศรีของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นแรงจูงใจให้เกิดการกระทำและนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผล

พระเทพเวที (2533 : 48-50) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่ามี 2 แบบ คือ แบบที่ 1 เป็นการใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบการแข่งขัน แบบที่ 2 คือ การใฝ่ความเป็นเลิศแท้ ซึ่งประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศให้ได้ดีที่สุดเต็มที่แห่งงานนั้น ๆ ประการที่ 2 มีความเป็นเลิศเพราะดีที่สุดเต็มที่แห่งความสามารถของเรา และประการสุดท้าย คือ สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เกื้อกูลที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดแก่ชีวิตและสังคม

นวลตะอ้อ สุภาพผล (2536 : 30) ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งบางครั้งเรียกว่าความต้องการสัมฤทธิ์ผล หมายถึง พลังความต้องการของบุคคลในสิ่งที่ดีเยี่ยม มีความมานะบากบั่น ฟันฝ่าอุปสรรคในการทำงาน ต้องการความสำเร็จในการทำงานที่ยากและทำได้ดีกว่าคนอื่น ๆ รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูง เห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่าลาภยศสรรเสริญ

1.1.2. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Motivation Theory)

แอทคินสัน (McClelland, 1985 : 233-237 : citing Atkinson, 1964) ได้เสนอทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็น โมเดลเชิงคณิตศาสตร์ โดยอาศัยพื้นฐานทฤษฎีการตัดสินใจ (Theory of Decision Making) เพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ แอทคินสันเชื่อว่า สิ่งกระตุ้นให้บุคคลกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Ta) นั้น ขึ้นอยู่กับผลบวกขององค์ประกอบ 3 ประการดังนี้

1. แนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จ (Ts) ซึ่งได้มาจากผลคูณขององค์ประกอบ 3 ตัว ดังนี้

$$Ts = Ms * Ps * Is$$

เมื่อ Ms = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Ps = การรับรู้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
Is = ค่าของสิ่งล่อ (Incentive Value)

2. แนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว (Tf) ซึ่งมาจากผลคูณขององค์ประกอบ 3 ตัว ดังนี้

$$Tf = Maf * Pf * If$$

เมื่อ Maf = แรงจูงใจที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
Pf = การรับรู้โอกาสที่จะประสบความล้มเหลว
If = ค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นความหมายของความล้มเหลว ซึ่ง

(If = 1-Is)

3. องค์ประกอบซึ่งเป็นอิทธิพลจากภายนอก (Extrinsic Tendency = Text) ซึ่งทำให้บุคคลปรารถนาที่จะกระทำกิจกรรมนั้นหรือไม่

$$\text{ดังนั้น } Ta = Ts + Tf + \text{Text}$$

$$\text{หรือ } Ta = (Ms * Ps * Is) + (Maf * pf * If) + \text{Text}$$

แอทกินสันได้สรุปโมเดลเป็นสมการเพื่อทำนายแนวโน้มของพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

$$Ta = (Ms - Mf) (Ps - (1 - Ps)) + \text{Text}$$

เมื่อ Ta = แนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์
Ms = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
Mf = ความกลัวความล้มเหลวหรือความวิตกกังวล
Ps = การรับรู้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
Text = แนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมที่มีอิทธิพลมาจากภายนอก

เมอร์เรย์ (ทศพร ประเสริฐสุข. 2525 : 26 ; อ้างอิงมาจาก Murray. 1938 : 152-216) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะและประสบผลสำเร็จ (Need of Achievement) รวมอยู่ด้วย เขาเป็นบุคคลแรกที่ได้กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่อยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์เป็นผู้มีความต้องการความสามารถมีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำในสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

1.1.3

1.1.3. ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด (McClelland. 1953 : 104) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นค่านิยมที่ชี้ถึงความมีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างหนึ่ง และได้กำหนดลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. ทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อเลี่ยงความล้มเหลว
  2. เลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถของตน
  3. มีความตั้งใจจริงในการทำงานเพื่อให้สำเร็จอย่างแท้จริง ไม่ใช่เกิดจากโอกาสและความเชื่อในสิ่งมหัศจรรย์
  4. ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่ใช่มีจุดมุ่งหมายที่รางวัล
- กิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 437-439) กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยากเพียงใดก็ตาม

นอกจากนี้ แมคเคลแลนด (McClelland. 1961 : 207-256) กล่าวถึงลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการที่เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร (Moderate Risk - Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่พอใจทำสิ่งที่ย่ำ ๆ ซึ่งไม่ต้องใช้ความสามารถ หากแต่เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตน และทำในสิ่งที่ยากได้สำเร็จ ทำให้ตนพอใจ ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จ หรือก็เสี่ยงจนเกินไปทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่สำเร็จแต่ก็หวังพึ่งโชค
2. ความกระตือรือร้น (Energetic) หรือความขยันขันแข็งในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่มานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย ช่วยความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองคิด และจะทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกได้ว่าทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไปได้
3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง มิใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบผู้อื่นมาบงการว่าตนควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้
4. ต้องการทราบแน่ชัดในการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่ามีผลอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจ หรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว (Long range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ข้อนี้ยังไม่มีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอแต่เป็นลักษณะที่น่าจะให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น แมคเคลแลนดได้อ้างถึงการค้นคว้าของ เฟรนช์ ว่าในการเลือกผู้ร่วมงานนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเลือกผู้ที่มีความสามารถในงานนั้นมากกว่าที่จะเลือกเพื่อนฝูงที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

แครนตัน (ประสาท อิศรปริดา. 2522 : 22 ; Crandall. 1963) ได้กำหนดพฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. มีพฤติกรรมที่มีเป้าประสงค์
2. เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เลียนแบบผู้อื่นทั้งหมด
3. เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมอย่างใดอย่างหนึ่ง

เฮอร์แมน (Herman. 1970 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบผลสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส (Risk – Taking Behavior)
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ (Task Tension)
6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (Time Perception)
7. กำหนัดถึงเหตุการณ์ในอนาคต (Time Perspective)
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก (Partnerchoice)
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น (Recognition Behavior)
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีที่สุดเสมอ (Achievement Behavior)

ไวเนอร์ (Weiner, 1972: 203-215) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

สำหรับ พรรรณี ชูทัย เจนจิต (2533 : 312) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ ดังนี้

1. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

1.1 เป็นผู้ที่มีความบากบั่น พยายามที่จะเอาชนะความล้มเหลวต่าง ๆ พยายามที่จะไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง

1.2 เป็นผู้ที่ทำงานมีแผน

1.3 เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังสูง

2. ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

2.1 เป็นผู้ที่ทำงานแบบไม่มีเป้าหมาย

2.2 ตั้งเป้าหมายในวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว อาจจะตั้งเป้าหมายง่ายหรือยากเกินไป

2.3 ตั้งระดับความคาดหวังไว้ต่ำ

ชูชีพ อ่อน โคนสูง (2522 : 47-48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความมานะพยายาม สนุกสนานและชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น

2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ

3. มีความทะเยอทะยาน

4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ

5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน

6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง

สุขสมร ประพัฒน์ทอง และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2533 : 25) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่า จะเป็นผู้ที่ไม่ปฏิเสธปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน แต่จะมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหา มีความอดสาหัส พากเพียร ไม่ยอมแพ้อุปสรรคที่ขัดขวางง่ายจนเกินไป

คาร์เนอี วงษ์อยู่น้อย (2525 : 73-74) ได้สรุปลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 2 พวก ดังนี้

1. พวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรม ดังนี้
  - 1.1 กล้าเสี่ยงพอสมควร
  - 1.2 มีทักษะในการจัดระบบงาน
  - 1.3 มีระดับความทะเยอทะยานสูง
  - 1.4 มีระดับความคาดหวังไว้สูง
  - 1.5 อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
  - 1.6 เล็งการณ์ไกล และมีแผนระยะยาว
  - 1.7 เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
  - 1.8 ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนเองมีผลอย่างไร
  - 1.9 ขยันขันแข็งในงานที่ต้องใช้สมองและไม่ซ้ำแบบใคร
  - 1.10 ชอบทำงานให้สำเร็จตามความพอใจของตน ไม่ชอบให้ใครบงการ
  - 1.11 มักเลือกในสิ่งที่เป็นไปได้ และเหมาะสมกับความสามารถ
  - 1.12 มุ่งที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
  - 1.13 เมื่องานที่กำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปจนสำเร็จ
  - 1.14 จะทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตน ไม่มุ่งรางวัลหรือชื่อเสียง
  - 1.15 คิดว่าทุกสิ่งที่จะทำสำเร็จลงได้ด้วยความตั้งใจจริง และการทำงานจริงของตน ไม่ใช่เกิดจากโอกาสและไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์
2. บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะมีลักษณะพฤติกรรม ดังนี้
  - 2.1 มักผัดวันประกันพรุ่ง
  - 2.2 มักขาดระบบในการทำงาน
  - 2.3 ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น
  - 2.4 ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด
  - 2.5 ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน
  - 2.6 มักไม่ตั้งความคาดหวังจากผลสำเร็จในการทำงาน
  - 2.7 ทำงานเพียงเพื่อสำเร็จไม่สนใจคุณภาพของงาน
  - 2.8 ชอบขอรับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น
  - 2.9 ขณะทำงานถ้าถูกรบกวนจะไม่สามารถทำงานต่อไปได้
  - 2.10 เชื่อนูญวาสนาจะทำให้งานที่ทำอยู่ประสบความสำเร็จ
  - 2.11 มุ่งรางวัล หรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน
  - 2.12 เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญกับอุปสรรค

1.1.4. การวัดแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1941 : 41-42) ได้เสนอวิธีการวัดแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. การสังเกต ก่อนการสังเกตพฤติกรรมใดจะต้องแน่ใจถึงการกำหนดนิยามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะที่จะวัดไว้อย่างชัดเจนล่วงหน้า การสังเกตที่ดีจำเป็นต้องสังเกตในหลายสถานการณ์ และสังเกตต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาที่นานพอ

2. การให้บุคคลรายงานด้วยตนเอง โดยทั่วไปแล้วแบบวัดชนิดให้รายงานด้วยตัวเองนี้มีมักประกอบด้วยข้อคำถาม หรือคำคุณศัพท์ กำหนดให้บุคคลแสดงความรู้สึกต่อข้อคำถามนั้นว่าเห็นด้วยหรือไม่ หรือให้ตอบคำถามเพื่อค้นหาอารมณ์ความรู้สึก หรือให้เลือกคำคุณศัพท์เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ กิจกรรม หรือแนวคิดที่กำหนดให้

สุพจน์ สีนสุวงศ์วัฒน์ (2527 : 31) กล่าวว่า การวัดแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นการวัดบุคลิกภาพด้านหนึ่ง ซึ่งการวัดบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่วัดได้ยากเมื่อเปรียบเทียบกับ การวัดในสิ่งอื่น ๆ นักจิตวิทยาได้พยายามสร้างเครื่องมือขึ้นมาเพื่อวัดแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งมีอยู่ 5 วิธี คือ

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ประสบการณ์อันซับซ้อน

2. วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความหลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้น โดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไปเป็นมาตรฐานซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิการเมือง หรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิกิริยาที่คนทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เป็นต้น

3. การประมาณค่าโดยการเลือกคุณลักษณะ บุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเชิดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบเสงี่ยม แล้วให้หลาย ๆ คนช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือ มีความสงบเสงี่ยมมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประมาณค่าตัวเองแบบวิเคราะห์ตัวเอง เป็นคำถามแบบปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5. การสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์มีหลักคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตัวเองต่างกันที่ว่าผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราติดตามเพื่อให้เราวิเคราะห์ตนเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเรา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ว่าตัวถูกสอบบุคลิกภาพ

จากความหมายและทฤษฎีต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน โดยสรุปที่สำคัญว่าแรงงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการบรรลุถึงความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นการกระทำเพื่อมาตรฐานที่ดีกว่า โดยมีคุณลักษณะหรือพฤติกรรม เช่น มีความตั้งใจจริงในการดำเนินการเพื่อให้ประสบความสำเร็จ กำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำได้สำเร็จเหมาะสมกับความสามารถของตน มีความมานะพยายาม มีความอดทน กล้าเสี่ยงพอสมควร มีทักษะในการจัดระบบงาน มีระดับความทะเยอทะยานสูง เป็นต้น

1.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเคลแลนค์ (McClelland.1961 : 178-280) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะของนักธุรกิจเกี่ยวกับความต้องการความสัมฤทธิ์ผลกับพื้นฐานทางสังคม โดยจากอาชีพของบิดามารดา จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้จัดการที่มาจากสังคมระดับกลางในประเทศโปแลนด์ อิตาลี ตุรกี พบว่า ผู้ที่มีระดับพื้นฐานทางสังคมสูงขึ้นไปจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นไปด้วย

ฟรัสต์ (Frust. 1996 : 927-933) ศึกษาการใช้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 9 จำนวน 228 คน จำแนกเป็นชาย 136 คน หญิง 92 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม ตามคะแนนความสามารถทางภาษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

เชลล์ (Shell. 1968 : 2409-A) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กในเกรด 5 และ 6 จำนวน 194 คน โดยใช้ข้อสอบชนิดรูปภาพ (TAT) ของแมคเคลแลนค์เป็นเครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

ฟอกซ์ (Fox. 1969 : 1331-1332A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรอื่น ๆ คือ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เซวาน์ปัญญา ฐานะเศรษฐกิจสังคม และระดับความปรารถนาทางการศึกษา โดยทำการศึกษากับเด็กเกรด 8 จำนวน 283 คน ในมลรัฐเคนตักกี แถบตะวันตก (Western Kentucky) ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เซวาน์ปัญญา และฐานะทางเศรษฐกิจ

แรฟฟินิ (Raffini. 1970 : 1605) ได้ศึกษาผลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการจำในกลุ่มนิสิตปริญญาตรี พบว่า ชายและหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ราย (Rai. 1980 : 117-122) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยศึกษากับนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 300 คน ซึ่งเลือกมาจากนักเรียนวิชาชีววิทยาจาก 12 โรงเรียนในเมืองอัครา กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง คือ ผู้ที่ได้ 60% ขึ้นไป กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ ผู้ที่ได้ 40% ลงมา และผู้ที่ได้ 44-55% ให้เป็นกลุ่มกลาง ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลาง และต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เชียราน (Sheeran. 1982 : 562B) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการแข่งขันทางการเรียนของนักเรียนชาวซามัว ระดับไฮสคูล ที่เรียนอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 197 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 97 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างต่ำ
2. นักเรียนชายและหญิงที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนชายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีการแข่งขันที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนหญิงอเมริกาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. เจตคติทางการแข่งขัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายเชื้อสายซามัวที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. ระยะเวลาที่ไปอาศัยอยู่ในสหรัฐอเมริกาไม่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการแข่งขัน

1.2.2. งานวิจัยในประเทศ

✓ เมธี โพธิ์พัฒน์ (2523 : 75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แต่นักเรียนชายและหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ นุญชม ศรีสะอาด (2524 : 186) ศึกษารูปแบบผลการเรียนในโรงเรียนพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลต่อผลการเรียนในลักษณะสาเหตุทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านสติปัญญา ทักษะคิดต่อวิชาสังคมศึกษา และทักษะคิดต่อสังคมศึกษา

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 55-58) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

✓ จากงานวิจัยสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลายประการ เช่น เพศ เชาวนปัญญา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.1.1 ความหมายของนิสัยทางการเรียน (Study Habits)

กูดส์ (เท็ด แก้วศิริ. 2530 ; อ้างอิงจาก Good. 1959) ได้อธิบายทักษะในการเรียนว่า หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และการทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ในการเรียน (Locating Material)

แมดค็อกซ์ (Maddox. 1963 : 2) กล่าวว่า นิสัยขึ้นอยู่กับโอกาสที่บุคคลจะประสบความสำเร็จหรือบังเกิดความพึงพอใจ กล่าวคือ พฤติกรรมใดที่ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ พฤติกรรมนั้น ๆ ก็จะถูกระทำซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งกลายเป็นนิสัยติดตัวบุคคลนั้นไป

ไอเซนค, อาร์โนลด์ และมิลลรี (Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 40) นิสัย คือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

โฮล์ทแมน (Holtzman. 1965 : 17) ได้กล่าวเกี่ยวกับ นิสัยทางการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับ 1) การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาได้อย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำเรื่องใดก่อนหลัง ไม่ฝัดฝอนหลีกเลียงรอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา และ 2) วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนอย่างถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบ ทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

เรนนี และลาร์เซน (Wrenn and Larsen. 1969 : 105) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติด้วยสมาธิในการเรียน วิธีการอ่านและการจดคำบรรยาย การวางแผนการเรียน หรือการแบ่งเวลาเรียน การทบทวนบทเรียน และเจตคติที่มีต่อการเรียน

จาโคโบวิทส์ (Jakobovits. 1971 : 105) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของยุทธวิธีการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบในตัวผู้เรียน

สุวิมล ว่องวานิช (2523 : 19-20) กล่าวว่า “นิสัยทางการเรียน” ทักษะในการเรียน” และ “เทคนิคในการเรียน” มีความหมายที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้เกิดความสับสนซึ่งเทคนิคในการเรียนนั้น หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษา ค้นคว้า กระบวนการแก้ปัญหา ส่วนทักษะในการเรียนนั้น ๆ หมายถึง การนำความสามารถพิเศษ หรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และทำบันทึกย่อ การสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ในการเรียน

ห้องพรรณ เกิดพิทักษ์ (สุภาพรณ์ ศศิศิลป์ธรรม. 2543 : 92 ; อ้างอิงจากห้องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพึงพอใจ และมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนการเรียนและการจัดระบบการเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ พึ่งตนเอง และมีความภูมิใจในผลการเรียนของตน

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ การปฏิบัติตนเองอย่างสม่ำเสมอของนักเรียนในด้านการเรียนจนกลายเป็นนิสัย การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

2.1.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียน

นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ คือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้น นักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้ ดังที่ ทัสซิง (เท็ด แก้วศิริ. 2530 ; อ้างอิงจาก Tussing. 1949 : 29) ให้ความเห็นว่า นิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ โดยการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ดีขึ้น

วิธีสร้างนิสัยที่ดีนั้น การ์เรทท์ (Garrett. 1966) ได้แนะนำหลักไว้ดังนี้

1. แก้นิสัยที่ไม่ต้องการ โดยสร้างนิสัยที่ต้องการแทน
2. สร้างนิสัยใหม่โดยการวางเงื่อนไข
3. ตั้งระเบียบการสร้างให้แน่นอน เช่น กำหนดเวลาทำงาน กำหนดวิธีปฏิบัติ
4. พยายามฝึกนิสัยใหม่อย่างมุ่งมั่นและสม่ำเสมอ

สมิท (Smith. 1970 : 21-35) ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1:3 ถึง 1:4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

1. กำหนดเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ใช้เวลาแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น
2. จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน
3. ตั้งสมาธิแน่วแน่ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ
4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด

นอกจากนี้ สมิท ยังได้เสนอแนะวิธีปฏิบัติในการเรียนที่ดี โดยปรับปรุงด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือสามารถทบทวนได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่กำหนด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหานั้นจะต้องพยายามจับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้
2. การขีดเส้นใต้เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน จำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ
3. การจดโน้ตเป็นส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น
4. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ทำได้ไม่ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในเรื่องหลักการการเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น
5. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดได้อย่างดี
6. การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) ได้ศึกษาพบว่า วิธีที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมกรเรียนให้ดีขึ้น

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรง อาจทำได้โดยการออกกำลังกาย รู้จักวิธีผ่อนคลายความตึงเครียด
2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงานโดยมีการวางแผน และแบ่งเวลาเรียนและทำงานให้มีประสิทธิภาพ
3. ลดความกังวลและความตื่นเต้น ประหม่า โดยแก้ปัญหาคความขัดแย้งในใจของตนเอง

ได้มีการศึกษายืนยันว่าครูสามารถสอนและฝึกให้นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ดีได้ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อาสลาม และบราวน์ (ขจรสุดา เหล็กเพชร. 2522 : 19 ; อ้างอิงจาก Haslam and Brown. 1968 : 223-226) การสอนเทคนิควิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย ครูสามารถสร้างวิธีในการเรียนได้ดีแก่นักเรียนได้ จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีเรียนและวิธีทำงาน
2. การจัดตารางเวลาเรียน

3. วิธีจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

4. การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต

5. การเตรียมตัวสอบ

6. การท่องหนังสือ

7. การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ

8. การเขียนรายงาน

9. การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เอมะวรรณนะ (2529 : 3-2) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองเห็นวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็จะเริ่มค้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่นปรึกษากับครูหรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหาโดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกัน คือ

1) สะสม (Gradualness) คือ การเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิดไม่ใช้หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5-6 วัน

2) ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ

3) ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเอง เพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4) เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจในเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5) เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่นยำ

6) หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นการกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1) การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสม และเป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานบรรลุเป้าหมาย

2) เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีเหมาะสมกับตนเอง

3) เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

4) ฝึกการบันทึก เช่น เขียนตัวโต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น

5) ฝึกเทคนิคการอ่านเร็ว เช่น การอ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าว ๆ หรือการอ่านผ่านตา

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2529 : 5-6) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียนให้มีประสิทธิภาพว่าต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. มีตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ
2. ทำงานตามตารางเวลาที่กำหนด
3. ทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ
4. ทำงานในสถานที่ที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ
5. ทำงานในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนักและหยุดพักระหว่างทำงาน
6. ทบทวนคำสอน คำบรรยายหลังจากเวลาผ่านไปไม่นานนัก
7. ไม่ปล่อยงานให้ค้างจนนาทีสุดท้าย
8. มีสมาธิในการทำงาน
9. ไม่ใช้การสอบเป็นแรงจูงใจในการทำงาน
10. อ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียนพอสมควร
11. สนใจฟังคำบรรยาย สัมมนา หรือการสอนทบทวน
12. ไม่ละเลยวิชาที่ยากมากกว่าวิชาอื่น
13. มีความรู้ในการใช้บริการห้องสมุด
14. ทำงานตามแผนการเรียนที่วางไว้
15. ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด
16. ปรับปรุงคำบรรยายที่จดจากห้องเรียนให้ทันอยู่เสมอ
17. เมื่อมีแรงกระตุ้นจะทำงานได้ดี
18. ทำงานที่ไม่หนักจนเกินไปในวันหยุด

ภิญโญ สาธร (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541 : 14 ; อ้างอิงจาก ภิญโญ สาธร. 2531 : 5-16) ได้เสนอแนะวิธีเรียนได้แก่ พอสรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียนขณะที่ครูอาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ดอนใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายของครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลังแต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง ไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

2.1 การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

2.2 ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

2.3 ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

กล่าวโดยสรุป นิสัยทางการเรียนเป็นตัวประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งอาจมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนนอกเหนือไปจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา นิสัยทางการเรียนที่ดีสร้างขึ้นในระหว่างที่เรียนจะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่น ๆ (2525 : 95-98) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการเรียนรู้และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เริ่มเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความถนัดทางการเรียน ทักษะคิด แรงจูงใจ และนิสัยทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนสามเสนวิทยาลัย จำนวน 97 คน พบว่า ทักษะคิด แรงจูงใจ นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ชเนติ สวัสดิคุณ (2527 : 68-76) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจแรงจูงใจ แบบสำรวจภูมิหลังทางสังคม แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,100 คน พบว่า แรงจูงใจเชิงบูรณาการและแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม และนิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คุณฎี จุลาสัย และคณะ (2531 : 50-53) ได้ทำการศึกษาขั้นตอนทางจิตวิทยาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามขั้นตอนของแวลเลทใน 4 ขั้นตอนแรกและศึกษาความสัมพันธ์ของขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขากับองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกและกิจนิสัย จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยสะสม คณะที่ศึกษา ปีที่ศึกษา คะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา โดยใช้ข้อทดสอบ 2 ฉบับ คือ ข้อทดสอบอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา เพื่อศึกษาขั้นตอนต่าง ๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับกิจนิสัยและบุคลิกอีก 1 ฉบับ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 จำนวน 160 คน และชั้นปีที่ 2 จำนวน 160 คน แต่ละชั้นปีแบ่งเป็นนิสิตที่เรียนสายศิลปศาสตร์ 80 คน และสาย

วิทยาศาสตร์ 80 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองในครั้งนี้ ความสามารถในการทำข้อสอบตามขั้นตอนทางจิตวิทยาของแวลเลท ไม่ได้เป็นไปตามลำดับอย่างที่แวลเลทได้กล่าวไว้ จากการวิจัย พบว่า กิจนิสัยและบุคลิกไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาทั้งหมด ยกเว้นข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานตอนที่ 2 และตัวแปรที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองวิชา คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษของนิสิต ในขณะที่จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรสำคัญที่อธิบายความสามารถในการทำข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2524-A) ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยและทัศนคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษา พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปว่า นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมของเด็ก อานนท์ อาภาภิรม (2517 : 150) ได้แบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวตามฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวที่ยากจน วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวประเภทนี้มักปล่อยปละละเลย เพราะทั้งบิดามารดาต่างหากินตัวเป็นเกลียว จึงไม่ค่อยมีเวลาเอาใจใส่ต่อการอบรมเลี้ยงดูมากนัก บิดามารดาถือคติว่า “ลูกจะดีหรือไม่ดีก็สุดแต่บุญกรรมของเด็ก” อย่างไรก็ดี มีครอบครัวยากจนจำนวนไม่น้อยพยายามอบรมเลี้ยงดูบุตรเป็นอย่างดี แต่มักจะประสบอุปสรรคขัดข้องบางประการ เช่น สิ่งแวดล้อมในละแวกบ้าน และเพื่อนเล่นอาจนำไปสู่ทางที่ไม่ดีได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เหลือวิสัยที่บิดามารดาจะแก้ไขได้ เพราะฉะนั้น เด็กที่มาจากครอบครัวที่ยากจน จึงมักเป็นปัญหาห่วงใยของสังคม เพราะเด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่อบรมอย่างเพียงพอ ตลอดจนไม่ได้รับความรักและความเมตตาจากบิดามารดา

2. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวชนชั้นกลาง ครอบครัวประเภทนี้ย่อมมีโอกาสหรือเวลาที่จะเอาใจใส่อบรมสั่งสอนลูกได้ดีกว่าครอบครัวที่ยากจน ทั้งบิดาและมารดาอยู่ในฐานะที่จะสรรหาสิ่งต่าง ๆ มาบำบัดความต้องการของเด็กซึ่งอยู่ในวัยที่อยากจะได้สิ่งนั้นสิ่งนี้ การอบรม

ของชนชั้นกลางมักเน้นในเรื่องความเป็นระเบียบ โดยถือคติว่า “เด็กคืออยู่ที่การอบรมสั่งสอน” เมื่อเด็กโตขึ้นก็นิยมวางแผนการศึกษาให้แก่เด็ก และพยายามสนับสนุนให้ลูกได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียนในชั้นสูง ๆ

3. การอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวชั้นสูง ครอบครัวประเภทนี้ให้ความเอาใจใส่แก่เด็กเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในด้านการกินอยู่หลับนอนและการอบรมสั่งสอน อย่างไรก็ตามมักจะปรากฏเสมอว่า เด็กบางคนที่มาจากรอบครัวชั้นสูง มีความประพฤติไม่ค่อยจะเรียบร้อย ซึ่งเชื่อกันว่าอาจเป็นเพราะมีการตามใจเด็กมากเกินไป จนกระทั่งกลายเป็นเด็กเสียไป

พันทิพา อุทัยสุข (2525 : 201-202) ได้แบ่งสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่มีผลต่อพฤติกรรมของเด็กดังนี้

1. ครอบครัวที่มีฐานะยากจน ความรู้สึกของพ่อแม่มีส่วนสำคัญมากต่อพฤติกรรมของเด็ก การมีฐานะยากจนแต่ถ้าพ่อแม่มีความขยันหมั่นเพียร พอใจในความเป็นอยู่ มีความหวังจากความพยายามของตนเองก็จะเป็นสิ่งที่ดี ทำให้เด็กมีความภาคภูมิใจในพ่อแม่ของตนเอง มีความมานะอดทน และสามารถจะยืนหยัดอยู่ได้โดยไม่อายใคร และในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่เห็นว่าการมีฐานะยากจนนี้เป็นการต่ำต้อย โทษโชคชะตา และท้อถอยแล้ว เด็กมักจะเป็นคนไม่จริงใจ รู้สึกอับอายเพื่อนฝูง และเมื่อโตขึ้นก็หวังให้ราชรถมาเกยแทนที่จะพยายามหางานทำด้วยปัญญาและความสุจริต

2. ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง ครอบครัวที่พ่อแม่พอใช้ จะเป็นครอบครัวที่มีความอบอุ่นไม่มีความรู้สึกกดดัน การใช้ชีวิตง่าย ๆ ทำให้เด็กไม่มีการฟุ้งเฟ้อ ถ้ามีการอบรมดี เด็กมักจะเป็นคนมีเหตุผล เข้าใจชีวิต มีความสุข และมักจะเป็นผู้ที่เข้ากับคนได้ทุกระดับ ในทางตรงกันข้ามถ้าพ่อแม่รู้สึกว่าคุณเองอยากได้น้อยอยากได้นี้ให้เหมือนผู้ร่ำรวยกว่าอยู่เสมอแล้ว ครอบครัวมักมีความขัดแย้ง มีความรู้สึกไม่สบายใจกันทุก ๆ ฝ่าย เด็กจะขาดความอบอุ่น และการที่ครอบครัวมีความขัดแย้งมากการอบรมเลี้ยงดูมักจะถูกละเลยไปด้วย เด็กจะมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ตามไปด้วย

3. ครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ร่ำรวยนี้ มักจะได้รับการตามใจมาก ไม่เห็นคุณค่าของเงิน มองโลกในแง่ดี ไม่มีความกดดัน แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูด้วย ถ้าพ่อแม่ให้ความอบอุ่นเต็มที่ ให้การอบรมดูแลถูกต้อง ไม่ตามใจเด็กมากเกินไป เด็กมักจะได้เปรียบเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า แต่ถ้าพ่อแม่ไม่เอาใจใส่ดูแลปล่อยให้เด็กเอาแต่ใจตัวก็จะเป็นผลเสียอย่างมาก ทำให้เด็กเป็นคนดุดอกคน เอาแต่ใจตัว อารมณ์แปรปรวน ไม่มีเหตุผลและอาจถึงกับเข้ากับใครไม่ได้เลย ครอบครัวที่ร่ำรวยมีแนวโน้มที่พ่อแม่มักจะละเลยที่จะอบรมสั่งสอนให้เด็กรู้จักโลกแห่งความเป็นจริง และมักจะเอาใจเด็กในทางที่ผิดด้วย

ดอคซิล เอ เพรสคอตต์ (Doxial A. Prescott. 1961 : 14-46) กล่าวว่า ความเป็นอยู่ทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมทางบ้าน และฐานะทางบ้าน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 178-280) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพื้นฐานทางสังคม โดยศึกษาจากพื้นฐานทางสังคม คือ อาชีพของบิดาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการระดับกลางของประเทศโปแลนด์ อิตาลี ตุรกี ซึ่งได้ผลดังนี้ ผู้จัดการชาวโปแลนด์ ถ้าเป็นผู้ที่มีพื้นฐานทางสังคมสูงขึ้น ก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย ส่วนของชาวอิตาลีและตุรกีนั้น จะเห็นว่าผู้จัดการระดับกลางจากพื้นฐานสังคมระดับกลางจะมีความต้องการสัมฤทธิ์สูงกว่าพวกที่มาจากพื้นฐานสังคมต่ำและสูง

มอริสัน เอส แอชเวิร์ธ (Morison S. Ashworth. 1963 : 3224-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “A Comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifty and Sixth Grade Students” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบภูมิหลังที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามที่คาดไว้และต่ำกว่าที่คาดไว้ โดยวัดจากระดับสติปัญญา (IQ) ถ้าสติปัญญาสูงกว่า 150 ขึ้นไปถือว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดไว้แต่ถ้าต่ำกว่า 125 ลงมาถือว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่คาดไว้ กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับ 5 และ 6 จำนวน 178 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับนักเรียนใช้แบบทดสอบสัมฤทธิ์ผลและวุฒิภาวะและใช้แบบสอบถามผู้ปกครอง ครู นักเรียน และพยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ สังคมและการศึกษา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แมคเดวิด (MxDavid. 1963 : 60) กล่าวว่า ยังมีหลักฐานยืนยันว่าผู้ที่เป็นชนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่น

ลอยส์ เอช เวิร์ทิงตัน และ แกรนท์ (Lois H. Worthington and Claude W. Grant. 1971 : 7-10) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Factors of Academic Success : A Multivariate Analysis” เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเกรดการเรียนในครั้งแรกของนักศึกษาปีที่ 1 มหาวิทยาลัยยูทา กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 2,260 คนเป็นหญิง 990 คน ชาย 1,270 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งฐานะทางเศรษฐกิจ

และสังคม หมายถึง รายได้ของครอบครัวและอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งเขาได้แบ่งฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ พบว่า ผู้ปกครองระดับกลางและระดับสูง ให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กในความปกครองสูงกว่า ผู้ปกครองที่มีฐานะเศรษฐกิจและสังคมต่ำ จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ความเอาใจใส่ และการสนับสนุนในการเรียนของเด็ก ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงและปานกลางให้การส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กมากกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะเศรษฐกิจสังคมต่ำ ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมต่ำ มีรายได้ไม่พอเพียงในการสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็กในความปกครอง หรือเนื่องมาจากความต้องการใช้แรงงานของเด็กในการช่วยประกอบอาชีพ

โรเบิร์ต เจ ไรท์ และ แอนดริว จี บีน (Robert J. Wright and Andrew G. Bean. 1974 : 277-283) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “The Influences of Socioeconomic Status in Predictability of College” เพื่อศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในการพยากรณ์ผลการเรียนในวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 1,631 คน ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดาและการศึกษาของมารดา โดยใช้แบบสอบถามความถนัดทางการเรียนด้านภาษา และคณิตศาสตร์ และใช้เกรดเฉลี่ยของนิสิตปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยด้วย นำผลมาวิเคราะห์โดยการหาค่ามัธยัมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง สามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนในวิทยาลัยได้ดีกว่านิสิตที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่า

3.2.2. งานวิจัยในประเทศ

เมตดา พัยคัม (Mehta Prayag. 1969 : 202) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาในกรุงนิวเดลีเพื่อให้ทราบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชาย ระดับชั้นมัธยมศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Achievement Demand) ของนักเรียนที่มีฐานะทางครอบครัวและทางสังคมแตกต่างกันด้วย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาศึกษาเกรด 9 ในกรุง นิวเดลี จำนวน 975 คน ซึ่งเลือกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ จำนวน 165 โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบ TAT ชนิดรูปภาพ ที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัย พบว่า ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ และรายได้ของบิดามารดาไม่ทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน

สวัสดี บรรเทิงสุข (2510 : 84-90) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัย วิชาการศึกษา” เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงและสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัว สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนและศึกษา

คว่าข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้ มีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 425 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม นำผลมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ผลจากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันจะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน คือ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำประสบปัญหาเรื่องการเรียน โดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 69-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 232 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งมีความสามารถในการเรียนสูงและต่ำ โดยการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับนักเรียนในเรื่องสุขภาพ การเงิน ครอบครัว แผนการอนาคต อาชีพของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ความสนใจของผู้ปกครองในการเรียนของบุตร ฐานะของผู้ปกครองและองค์ประกอบของครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของบิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับบิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีอาชีพคล้ายกัน คือ รับราชการเป็นอันดับ 1 ค่าขายเป็นอันดับ 2 ในเรื่องรายได้ของผู้ปกครอง บิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะมีรายได้และการศึกษาสูงกว่าบิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นภคกุล คุ่มประวัติ (2517 : 50-70) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร” เพื่อศึกษาความมุ่งหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรของประชากรไทยในชนบท โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาที่มีระดับต่าง ๆ กัน และปัจจัยซึ่งน่าจะมีอิทธิพลต่อความมุ่งหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร โดยการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนและภริยา และสตรีที่สมรสแล้ว 354 ราย และหญิงที่สมรสแล้ว 354 ราย รวมทั้งสิ้น 708 ราย ผลจากการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงส่วนใหญ่จะมีความต้องการให้ลูกได้รับการศึกษาสูง เช่น ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ส่วนครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำก็มีความต้องการให้ลูกได้รับการศึกษาดำเนินไปเพียงประถมศึกษา

เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522 : 86) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก” เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคนชั้นสูง ชั้นกลาง และชั้นต่ำในกรุงเทพมหานครว่า มีวิธีการรักษาสถานภาพเดิมของตนไว้

อย่างไร โดยได้ศึกษาเฉพาะอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของลูก คือ ศึกษาว่าพ่อแม่ของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่างกันจะมีผลต่อความสำเร็จการศึกษาของลูกหรือไม่ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก 3 โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน เก็บข้อมูลโดยวิธีออกแบบสอบถามจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผลจากการวิจัยพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ นั้น จะมีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก

จินตนา อินทรไทย (2525 : 48-49) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร” เพื่อศึกษาความแตกต่างของระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 300 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว คือ ระดับสูง 100 คน ระดับกลาง 100 คน และระดับต่ำ 100 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างได้ใช้วิธีการสุ่มโรงเรียนอย่างจงใจ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับสูง และนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมระดับต่ำมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 54-56) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชาชน” พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง และส่งผลอย่างมากต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาการวิจัยทั้งในประเทศและในต่างประเทศเกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้น พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

4.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

เกตเซลส์ และคนอื่น ๆ (Getzels and others. 1964 : 390-398) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน เมื่อคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกัน

เทอร์เนอร์ (Turner. 1982 : 349-351) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือ จะต้องมิให้ผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่าง ๆ ทางสังคมจะสามารถเปรียบเทียบได้ เช่นกับละครซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควรมีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่น ๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเหมือนสคริปต์ที่จะกำหนดบทบาทของบุคคล ในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าวแล้วบุคคลในสังคมจึงต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกัน เพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่น ๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

สุรางค์ จันทน์เอม (2525 : 54-55) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง (Expectation) คือ ความเชื่อว่าสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดบ้างที่น่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล เช่น บุคคลเคยมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประสบการณ์ใหม่ก็อาจทำให้ทำการคาดหวังได้ไม่พลาดเกินไป หรืออาจคาดหวังได้ถูกต้อง บุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในสิ่งใดมักจะไม่มี การคาดหวัง ในสิ่งนั้นหรือหากมีการคาดหวังก็มักไม่เกิดขึ้นจริงตรงตามคาดหวังไว้ ความคาดหวังที่ประสบความสำเร็จช่วยให้บุคคลมีทัศนคติต่อตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

สุนีย์ สิงหะคเชนทร์ (2535 : 43) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีเจตคติ เข้าระเบียบ จะมีลักษณะระเบียบจัด มีความต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบ และสะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่ยึดหยุ่น บิดามารดาจะเข้มแข็งและดำเนินชีวิตอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ลูกเป็นไปตามความคาดหวังของตน เด็กที่ได้

รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่มีแต่ความผิดหวัง รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดาแสดงต่อลูกดังกล่าวเป็นต้นเหตุของปัญหาพฤติกรรมของลูก

อัจฉรา สุขารมณ (2542 : 1) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาในด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิม ความคาดหวังร่วมจากบุคคลอื่น ๆ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคลที่ถูกคาดหวังนั้นด้วย

4.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

4.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

แจนเซน (Janssen. 1983 : 2804A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : 15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

4.2.2. งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา นิตยาพร และคณะ (2533 : 79) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนของนักเรียน คือ ความคาดหวังจากผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับ เพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อความคิด ทักษะ และพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน ส่งผลต่อความพยายามที่เป็นคุณลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

5.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

ประกายทิพย์ พิชัย (2539 : 7-8) กล่าวว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อบุตรในด้านการเรียน ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียนของบุตร ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางการเรียนที่โรงเรียนจัดขึ้น ไว้วางใจในการทำกิจกรรมของบุตรกับเพื่อน ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการเรียน การให้กำลังใจของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เพื่อกระตุ้นให้บุตรประสบความสำเร็จทางการเรียน ให้ความรักห่วงใยใกล้ชิดต่อบุตร และความคาดหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในด้านการเรียนของบุตร โดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองพยายามส่งเสริมสนับสนุน คาดหวังในมาตรฐานการเรียนแก่บุตร เพื่อต้องการให้บุตรประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมุ่งหวังจัดไว้

จากการศึกษาความสัมพันธ์ผลในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2537 : 129-131) พบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญมาก ผู้ปกครองที่เอาใจใส่ในการทำการบ้านของนักเรียน และสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในโรงเรียน ฉะนั้น การทำงานร่วมกับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้จึงสำคัญมาก ครูอาจใช้วิธีต่อไปนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ปกครองมาพบ และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน
2. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการใช้เวลาของนักเรียนเวลาอยู่บ้าน เป็นต้นว่า การใช้เวลาดูโทรทัศน์ การเล่นเกม การทำการบ้าน เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้เวลาที่อยู่บ้านให้เป็นประโยชน์
3. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองเกี่ยวกับการทำงานของนักเรียน ให้ผู้ปกครองช่วยดูว่านักเรียนจะต้องทำการบ้านให้เสร็จ ในกรณีที่นักเรียนทำไม่ได้เพราะไม่เข้าใจก็ควรจะช่วยอธิบายหรือหาครูมาสอนพิเศษ เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เรียนล้าหลังเพื่อนหรือขาดความสนใจ
4. ในกรณีที่ผู้ปกครองจะต้องให้นักเรียนช่วยทำงานบ้านครูควรอธิบายให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงความจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีเวลาทำการบ้าน
5. สนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน

สรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

5.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

5.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

มอร์โร และวิลสัน (Morrow and Wilson. 1961 : 501-510) ศึกษาพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น พ่อแม่ให้การเอาใจใส่อย่างดี ช่วยเหลือทุกด้าน ทั้งทางด้าน กิจกรรม ความคิดเห็น ความเชื่อมั่น ซึ่งส่งผลสะท้อนให้เด็กเกิดความไว้วางใจ และสิ่งเร้าที่จะ กระทำสิ่งต่าง ๆ

ฮิลเลียด และ โรเบิร์ต (Hilliard and Robert. 1969 : 426) ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมของผู้ปกครอง พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น บิดามารดามักจะให้ การยอมรับ ยกย่องชมเชย แสดงความสนใจและเข้าใจเด็กมาก

5.2.2. งานวิจัยในประเทศ

กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2520 : 18) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ในครอบครัวที่บิดามารดาเห็น ความสำคัญของการศึกษา เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เพราะบิดามารดาสนับสนุน การเรียนของเด็ก โดยให้กำลังใจ เอาใจใส่ในการทำบ้าน และการหาความรู้ของเด็ก ส่วน ครอบครัวที่พ่อแม่ไม่เอาใจใส่หรือไม่ให้การสนับสนุน เด็กก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

สุชาติ ลีตระกูล (2524 : 120) พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง เป็นตัวพยากรณ์ที่สำคัญตัวหนึ่งในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

6.1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

วิรัช วรณรัตน์ (2523 : 21-23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสภาพแวดล้อมกับการ พัฒนาคูณลักษณะของนักเรียนว่า โรงเรียนมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของนักเรียนเป็นอันดับสองรอง ลงมาจากบ้าน วัตถุประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้เป็นที่ พึงปรารถนาของสังคมและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของนักเรียน มีดังนี้

1. พฤติกรรมการบริหารโรงเรียน เป็นการแสดงออกซึ่งกิจกรรมการบริหารของ ครูใหญ่เป็นสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อครูและนักเรียน พฤติกรรมเหล่านี้หากให้ความสนใจและ ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอก็จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. พฤติกรรมของครู ครูประจำชั้นเป็นผู้ที่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด พฤติกรรมของครูเป็นแบบอย่างที่นักเรียนมักเอาเป็นแบบในการประพฤติปฏิบัติ ครูที่ดีจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนให้ดีขึ้นได้

3. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมนักเรียนที่สำคัญอย่างหนึ่ง เช่น การจัดบริเวณโรงเรียนไม่สวยงาม ไม่มีระเบียบก็จะไม่ช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนบุคลิกภาพให้เป็นที่พึงปรารถนาได้ หากจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียนให้น่าอยู่ สะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีสภาพเหมือนกับบ้านของนักเรียน ก็จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนได้ประสบการณ์ที่เจริญอกงามต่อไป โดยต้องให้นักเรียนมีส่วนในการจัดสภาพแวดล้อม

4. กระบวนการเรียนการสอน หากได้มีการวางแผนหรือกำหนดเป้าหมายล่วงหน้าไว้ก่อนเกี่ยวกับความต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ดำเนินการสอนตามขั้นตอนและกิจกรรมให้ไปสู่เป้าหมายที่ต้องการให้มากที่สุด

5. แบบแผนพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียน ตามปกตินักเรียนที่เข้าใหม่แต่ละโรงเรียนมีจำนวนไม่เกิน 1 ใน 4 ของนักเรียนในโรงเรียนทั้งหมด และถ้านักเรียนเข้าใหม่จะพยายามเลียนแบบพฤติกรรมบุคลิกภาพของนักเรียนเก่า ถ้าแบบแผนพฤติกรรมของนักเรียนเก่าโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ก็จะสามารถดึงดูดให้นักเรียนใหม่ปฏิบัติตามด้วย โรงเรียนจึงควรพยายามให้แบบแผนพฤติกรรมและบุคลิกภาพของนักเรียนโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจอยู่เสมอ จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพไปในทางที่พึงปรารถนา

ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์ (2523 : 45-46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการมีสภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียน สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมและโครงการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนมีผลโดยตรงต่อชีวิตและสุขภาพของนักเรียนในแง่ต่าง ๆ กัน ในแง่บวก คือ การทำให้นักเรียนมีความสะดวกสบาย ร่าเริงมีความสุข รักสวยงาม หรือในแง่การป้องกันมิให้เกิดโรคและป้องกันภัยอันตรายจากการบาดเจ็บต่าง ๆ และในแง่การช่วยให้นักเรียนพัฒนาการทางการศึกษากล่าวโดยสรุป สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียนจะช่วยให้เกิดผลทั้ง 3 ด้าน คือ

1. ผลทางบวก สภาพแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะในโรงเรียนจะทำให้โรงเรียนเป็นสถานที่เรียนที่น่าไปเรียน การระบายอากาศที่ดีและการจัดแสงสว่างให้เหมาะสมจะช่วยให้ห้องเรียนน่าอยู่เรียนได้สบายยิ่งขึ้น อาคารเรียนที่สะอาดเรียบร้อยจะทำให้ครูและนักเรียนอยากเข้าไปอยู่มากกว่าอาคารเรียนที่สกปรก การมีน้ำดื่มอย่างเพียงพอ การจัดที่นั่งให้สบาย และโรงอาหารที่เรียบร้อยก็เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องการ สัมพันธภาพอันดีระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตของทั้งสองฝ่าย การใช้วิธีสอนที่ดีจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จบ่อยครั้ง และช่วยส่งเสริมให้นักเรียนคิดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในงานของตนได้นาน ทำให้นักเรียนอยากตอบสนองด้วยการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนทำให้นักเรียนมีความสุขด้วย

2. การป้องกันโรคร้ายหรืออันตรายต่าง ๆ โดยการร่วมมือกับแพทย์หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะช่วยป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่าง ๆ

3. พัฒนาด้านการเรียน สภาพแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียน กระบวนการทางด้านจิตวิทยาอันสลับซับซ้อนของการเรียนรู้เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม และบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งทางกายและทางจิตใจ

ทศพร ประเสริฐสุข (2525 : 96) เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนให้ห้องเรียนการใช้สื่อ วิธีการสอนต่าง ๆ ก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้

สุปัญญา กิตติสาร (คาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. 2533 : 3 ; อ้างอิงจาก สุปัญญา กิตติสาร. 2529 : 41) สรุปว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล่าวคือ ให้ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง มีความเข้าใจและวิเคราะห์ความรู้สึกจากประสบการณ์ในชีวิต ครูเป็นผู้นำความรู้มาสนับสนุนประสบการณ์ของนักเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้น

นางเยาว์ พงษ์ประดิษฐ์ (2534 : 8) ได้แบ่งสภาพแวดล้อมในวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม ซึ่งปัจจุบันเรียกชื่อว่า สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักศึกษา ออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านบรรยากาศการเรียนการสอน
2. สภาพแวดล้อมด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน
3. สภาพแวดล้อมด้านกิจกรรม
4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร
5. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135-152) ได้ศึกษาผลของบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะบรรยากาศที่มีอิทธิพลและส่งเสริมต่อความรู้ ความรู้สึกและพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไว้ ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนม ความคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้

ประโยชน์

4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้าและมีความสอดคล้องเหมาะสม

5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้อย่างต่อเนื่อง

6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนและมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้งระหว่างกัน

7. ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน

8. สร้างความเป็นธรรมไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครู ซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้น

9. ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ

10. สร้างความตื่นตัวและขจัดความเฉื่อยอันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน

11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่

12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรค แบ่งพวกในหมู่นักศึกษา

13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยจนขาดระเบียบและขาดความรับผิดชอบ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบรรยากาศการเรียนการสอน สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อมทางการเรียน คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ภายในโรงเรียน การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นการกระตุ้น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาค้นหาตนเองทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพ

6.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

ยี (Yee. 1971 : 41-42) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร โดยแยกเด็กเป็นสองพวก คือ พวกที่ถือตัวครูเป็นศูนย์กลาง และพวกที่ถือนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เฉื่อยชาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว ปรับตัวไม่ได้

เลียว (Liu. 1975 : 1411A-1412A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการสอน โดยการจัดตั้งโครงการขึ้นเพื่อพัฒนาความต่อเนื่องของบทเรียนที่ใช้กับคอมพิวเตอร์เพื่อสอนวิชาความรู้เบื้องต้นในวิชาฟิสิกส์ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยผู้เรียนได้ดังนี้
  - 1.1 ช่วยให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาได้ดีขึ้นด้วยวิธีการปฏิบัติ
  - 1.2 ช่วยให้สามารถทบทวนบทเรียนที่ได้เรียนในห้องเรียนไปแล้ว
  - 1.3 ทำให้เกิดความแม่นยำในวิชาที่เรียนอ่อน โดยปรับปรุงวิธีการเรียน
  - 1.4 ผู้เรียนสามารถสร้างความสำเร็จด้วยตนเอง
  - 1.5 ทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาฟิสิกส์
2. คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2.2. งานวิจัยในประเทศ

คำรงค์ ศิริเจริญ (2524 : 150-151) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างวิธีสอน 3 วิธี คือ สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้เป็นรายบุคคล สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรอบรู้เป็นรายกลุ่ม และสอนแบบบรรยาย ในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่วัดหลังจากสอนจบแล้วทั้ง 3 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อุทัย เพชรช่วย (2527 : 64) ได้ศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในเรื่องเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สอนโดยกลุ่มเพื่อนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงปานกลาง และสอนโดยครู พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

มะลิ จุลวงษ์ (2530 : 539) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและครูเป็นผู้สอน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและครูเป็นผู้สอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่ศึกษา พอสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ บรรยากาศการเรียนการสอน ครูผู้สอน กลุ่มเพื่อน สื่อที่ใช้ในการประกอบการเรียนการสอน มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าลักษณะทางกายภาพน่าจะส่วนเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน

7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

พรชูลี อาชาบำรุง (2525 : 232) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้นต้องมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นสำคัญ

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรได้ง่ายขึ้นอย่าทำให้เกิดการเสียน้ำและควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

ประคินันท์ อุปรมัย (2529 : 33) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนดังนี้ ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนอาจเกิดขึ้นได้ทั้งระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเอง ถ้าปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปได้ด้วยดี หมายถึง ทั้งครูและนักเรียนต่างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน โดยครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสซักถาม ตอบคำถามและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนให้มาก บรรยากาศในชั้นเรียนก็มีแต่ความน่าสนใจ สนุก อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น นอกจากนั้นปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนกับนักเรียนด้วยกันเองก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วยเช่นกัน

จากเอกสารข้างต้น สรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนต้องมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

7.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

ทิดแมน (Tiedman. 1942 : 657-664) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาไม่ชอบครูแบบเผด็จการที่มีนิสัยข่มขู่ ปราศจากความเห็นอกเห็นใจ และไม่ชอบครูที่สอนแบบใช้อำนาจ

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในอุดมคติ พบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องมีการสื่อสารความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดีให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

ยี (Yee. 1971 : 41-42) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จอย่างไร พบว่า พฤติกรรมที่แสดงความจงเกลียดจงชังของครูต่อเด็กทำให้เด็กเป็นคนเฉยเมย ถอยหนี เลื้อยขาต่อการแก้ปัญหา เป็นปฏิปักษ์กับคนอื่น ก้าวร้าว และปรับตัวไม่ได้

7.2.2. งานวิจัยในประเทศ

พรรณี ชูชัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย

นลินี ธรรมอำนวนยสุข (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่มีแผนการเรียนการสอน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า สัมพันธภาพอันดีระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอนทำให้บรรยากาศการเรียนการสอนดี นักเรียนสนใจ ขอมรับในตำครุ ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนนำไปสู่ความมีแรงจูงใจในการเรียน

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะสถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย

สุปัญญา กิตติสาร (คาระณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. 2533 : 3 ; อ้างอิงจาก สุปัญญา กิตติสาร. 2529 : 41) กล่าวว่า การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต้องให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ โดยครูจะต้องให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถมากที่สุด มีความสัมพันธ์และไว้วางใจกันและกันระหว่างเพื่อนและครู โดยสามารถเรียนรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน มีบรรยากาศแห่งการยอมรับซึ่งกันและกัน

ชมนุช บุญสิทธิ์ (2541 : 24) ได้สรุปการปฏิบัติตนของวัยรุ่นกับเพื่อนเพื่อสัมพันธภาพอันดีไว้ดังนี้ แสดงกิริยายิ้มแย้มแจ่มใส แสดงความสนใจกับบุคคลอื่น ตั้งใจฟังคนอื่นพูด แสดงกิริยารับฟังข้อคิดเห็น ทำตนให้เป็นคนมองโลกในแง่ดี อย่าจับผิดบุคคลอื่น มีความเกรงใจต่อบุคคลอื่น รู้จักระงับอารมณ์ วางตัวอย่างเหมาะสมไม่โอ้อวด รู้จักปฏิเสธคำขอร้องที่ไม่มีเหตุผล และจดจำข้อมูลเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเพื่อนไว้เพื่อแสดงความยินดีในวาระสำคัญ

สรุปว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียน ทั้งด้านสภาพร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรม ด้านสังคม อีกทั้งนักเรียนต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนด้วย ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

8.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนระดับเพื่อน

8.2.1. งานวิจัยในต่างประเทศ

เดวิด (David. 1971 : 5789A) พบว่า นักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นมาก มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความพร้อมใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นน้อย สำหรับกลุ่มที่มีบรรยากาศก้าวร้าว มีความคับข้องใจ และมีการขัดแย้ง สมาชิกจะมีพฤติกรรมไม่พึงปรารถนาทำให้การเรียนการสอนไม่ค่อยได้ผล

อาห์มาดและฮูด (Ahmad and Hood. 1984 : 498-502) ศึกษาการพัฒนาของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของมหาวิทยาลัยไอโอวา ปีการศึกษา 1977-1981 ผลปรากฏว่า นักศึกษามีการพัฒนาของสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

8.2.2. งานวิจัยในประเทศ

สมบัติ วัจนะสาริกากุล (2524 : 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลาว่างไม่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในแนวทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

บุปผา การีเวท (2527 : 91) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อกลุ่มเพื่อน ปรากฏว่านักศึกษามีอิสระในการคบเพื่อนต่างประเทศสูง และการคบเพื่อนทำให้นักศึกษามีวุฒิภาวะทางอารมณ์และมีความมั่นใจในตนเองสูง

วัชรินทร์ แก้วลา (2531 : 85) ได้เสนอแนะในการพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษานั้น วิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษาและการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

จากงานวิจัย สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิภาวะทางอารมณ์ และบุคลิกภาพของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ซึ่งมี 8 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แผนการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบ

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. ปัจจุบันนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ( ) 4 ( ) 5 ( ) 6
3. แผนการเรียน.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้.....บาท/เดือน
(รายได้ของบิดามารดารวมกันหรือรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียนมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 2.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
- 2.2 ศึกษาแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของนวลระอ อสุภาพล
- 2.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 2.1 และ 2.2

2.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 2.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิต ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

2.5 นำแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 26 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ใน การวิจัย จำนวน 20 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.221-6.154

2.6 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7884

ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนเป็นประจำทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยครั้งมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือของใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนเป็นประจำทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยครั้งมาก
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับการกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>การแบ่งเวลาในการเรียน</u> ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในการทำการบ้าน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	<u>การทบทวนการเรียน</u> ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังจากเลิกเรียนแล้ว สม่ำเสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	<u>การท่องจำคำศัพท์</u> ข้าพเจ้ามักท่องจำคำศัพท์ใหม่ ๆ เสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	<u>ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน</u> ข้าพเจ้าเข้าเรียนสม่ำเสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	<u>การเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา</u> ข้าพเจ้าเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	<u>การทำงานที่ได้รับมอบหมาย</u> ข้าพเจ้าทำการบ้านด้วยตัวเอง.....	.....	.....	.....	.....	.....
7.	<u>ความตั้งใจเรียน</u> เวลาเรียนข้าพเจ้าตั้งใจฟังครูสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	<u>การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอก ห้องเรียน</u> ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามนิสัทางการเรียน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามนิสัทางการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	นิสัทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	นิสัทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	นิสัทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

3.2 ศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนของอติเทพ ศรีสุอารักษ์

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 3.1 และ 3.2

3.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 3.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชูคเดิม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

3.5 นำแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน จำนวน 11 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนบุรีวรเทพี พหลารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้น นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 10 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.760-8.660

3.6 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 3.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8423

ลักษณะแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน เป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ผู้ปกครองไม่คาดหวังผลการเรียนที่ดีจากนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	ความคาดหวังของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

4.2 ศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนของวรรณวิมล ปรีชา สุชาติ

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 4.1 และ 4.2

4.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 4.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชูดเดิม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

4.5 นำแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน จำนวน 14 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนบุรวิรเทพี พลาธิ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้น

นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 14 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.317-8.912

4.6 หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 4.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7907

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองคอยเตือนให้ข้าพเจ้าทบทวนวิชา ภาษาอังกฤษ.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้ข้าพเจ้าไปกวัดวิชา ภาษาอังกฤษกับเพื่อน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

5.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

5.2 ศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนของประกายทิพย์ พิชัย

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 5.1 และ 5.2

5.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 5.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชุดเดิม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

5.5 นำแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน จำนวน 14 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนบุรีวรเทพีพลารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-

กลุ่มค่า แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 10 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.468-7.012

5.6 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 5.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7212

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>สถานที่เรียน</u> ห้องเรียนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	<u>สื่อและอุปกรณ์</u> โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนเพียงพอกับจำนวนนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน

จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามบรรยากาศในการเรียนการสอน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 :

9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่ดี

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

6.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

6.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูของประกายทิพย์ พิชัย

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 6.1 และ 6.2

6.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 6.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชูคดีม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

6.5 นำแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 17 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนบุรีวรเทพีพิถารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 17 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.870-8.366

6.6 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 6.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8323

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู</u> ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	<u>การปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน</u> ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน

จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

7.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

7.2 ศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของอดิเทพ ศรีสุอารักษ์

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 7.1 และ 7.2

7.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 7.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชูคดีม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

7.5 นำแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 12 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 11 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 4.702-11.384

7.6 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 7.5 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8289

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	เพื่อนให้ข้าพเจ้ายืมหนังสือเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	ข้าพเจ้ามักมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อน.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดี
-------------	-----------	---------	--------------------------------------

ดีพอใช้	คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
ไม่ดี	คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยและนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

8.2 ศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของมรกต ศรียาสวิน

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 8.1 และ 8.2

8.4 หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามในข้อ 8.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ชูเดิม ตรวจสอบด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้

8.5 นำแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 25 ข้อ ซึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนชนบุรวิวรรเทพี พลารักษ์ กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไว้ใช้ในการวิจัย จำนวน 18 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.425-8.542

8.5 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วในข้อ 2.4 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8519

ลักษณะแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>ด้านความกระตือรือร้นทางการเรียน</u> ข้าพเจ้าตั้งใจเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	<u>ด้านความเพียรพยายามทางการเรียน</u> ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษแม้ว่าจะยาก.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	<u>ด้านการพึ่งพาตนเองทางการเรียน</u> เมื่อมีปัญหาหรือข้อสงสัยในบทเรียน ข้าพเจ้าจะถามครูด้วยตนเอง.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	<u>ด้านการรู้คุณค่าของเวลาทางการเรียน</u> เมื่อมีเพื่อนคุยกันในเวลาเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกรำคาญ.....	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน

จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538 : 9) ประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	3.67-5.00	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.34-3.66	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.00-2.33	หมายถึง	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 835 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 675 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.84 ระหว่างวันที่ 28 กรกฎาคม 2547 ถึง 9 สิงหาคม 2547

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 675 ฉบับ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่า สมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส

เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
  - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
  - 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
  - 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
  - 3.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา F-distribution
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Mean Square)
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SEb	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
X ₁	แทน	เพศชาย
X ₂	แทน	เพศหญิง
X ₃	แทน	มัธยมศึกษาปีที่ 4
X ₄	แทน	มัธยมศึกษาปีที่ 5
X ₅	แทน	มัธยมศึกษาปีที่ 6
X ₆	แทน	แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์
X ₇	แทน	แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม)

X_8	แทน	แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน)
X_9	แทน	แผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม)
X_{10}	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_{11}	แทน	นิสัยทางการเรียน
X_{12}	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน
X_{13}	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน
X_{14}	แทน	ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน
X_{15}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X_{16}	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
Y	แทน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น และแผนการเรียน

	ปัจจัยที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	360	53.3
	หญิง	315	46.7
	รวม	675	100.0
ระดับชั้น	ม.4	208	30.7
	ม.5	228	33.8
	ม.6	239	35.5
	รวม	675	100.0
แผนการเรียน	วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์	193	28.6
	ภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม)	371	55.0
	ภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน)	81	12.0
	ทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม)	30	4.4
	รวม	675	100.0

จากตาราง 1 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร จำนวน 675 คน เมื่อจำแนกตามเพศที่ศึกษา เป็นเพศชาย (X_1) มากที่สุด จำนวน 360 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 เป็นเพศหญิง (X_2) จำนวน 315 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) มากที่สุด จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_4) น้อยที่สุด จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 และเมื่อจำแนกตามแผนการเรียน พบว่า แผนการเรียน ภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) (X_7) มากที่สุด จำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และ แผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_8) น้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ปัจจัยที่ศึกษา	$\bar{X}$	S	การแปลผล
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10})	24046.84	37677.472	ต่ำ
นิสัยทางการเรียน (X_{11})	65.79	9.782	ดีพอใช้
ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{12})	41.59	6.393	มาก
การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13})	52.66	7.644	มาก
ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{14})	32.40	5.492	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15})	58.63	8.477	ดีพอใช้
สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})	41.47	6.318	ดี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y)	57.44	9.119	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10}) ในระดับต่ำ นิสัยทางการเรียน (X_{11}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{12}) และสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู (X_{13}) อยู่ในระดับดีพอใช้ ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{14}) และการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{15}) อยู่ในระดับมาก สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16}) อยู่ในระดับดี และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y) อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นิสัยทางการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาคำถามสัมพันธระหว่างปัจจัย เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา นิติทางการเรียน ความภาคภูมิใจของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน กับแรงจูงใจให้ผู้สัมพัทธ์ทางเบร็วเรียนวิชามาน้อยกว่า

ปัจจัย	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	Y
X ₁	1.000	-1.000**	.120**	-.067	-.053	.099*	-.050	-.134**	.115**	.075	-.178**	-.151**	-.176**	.020	-.082*	-.196**	-.095**
X ₂		1.000	-.120**	.067	.053	-.099*	.050	.134**	-.115**	-.075	.178**	.151**	.176**	-.020	.082*	.196**	.095**
X ₃			1.000	-.475**	-.492**	-.051	.187**	-.169**	-.081*	.018	.034	.055	.095*	.004	-.042	-.060	.038
X ₄				1.000	-.529**	.013	.008	.051	-.139**	.058	.087*	-.043	-.002	-.012	.070	.021	.060
X ₅					1.000	.032	-.185**	.113**	.201**	-.074	-.117**	-.005	-.086*	.009	-.026	.042	-.095**
X ₆						1.000	-.701**	-.235**	-.105**	-.024	.067	-.033	-.039	.006	.093*	-.025	.025
X ₇							1.000	-.412**	-.239**	.023	-.030	.062	.082*	-.016	-.065	-.015	-.028
X ₈								1.000	-.080*	.022	.045	.066	-.001	.057	.062	.111**	.055
X ₉									1.000	-.042	-.164**	-.202**	-.124**	-.072	-.158**	-.105**	-.078**
X ₁₀										1.000	-.008	-.059	.019	-.008	-.050	-.051	.019
X ₁₁											1.000	.333**	.383**	.422**	.260**	.260**	.732**
X ₁₂												1.000	.514**	.324**	.410**	.410**	.309**
X ₁₃													1.000	.442**	.409**	.409**	.369**
X ₁₄														1.000	.473**	.234**	.205**
X ₁₅															1.000	.415**	.391**
X ₁₆																1.000	.255**
Y																	1.000

**มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) นิสัยทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_5) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_6)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (Y) มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (X_7) แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) (X_8) แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน) (X_9) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10})

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4 และตาราง 5

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

Source of Variation	df	SS	MS	F
Regression	4	30930.7	7732.683	206.263**
Residual	670	25117.9	37.489	
Total	674	56048.7		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่ามีปัจจัย 4 ตัว ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัยที่ศึกษา	b	SEb	β	R	R ²	F
X ₁₁	.631	.028	.676	.732	.536	776.799**
X ₁₁ X ₁₃	.0983	.035	.082	.738	.545	402.561**
X ₁₁ X ₁₃ X ₁₅	.0841	.033	.078	.741	.549	272.218**
X ₁₁ X ₁₃ X ₁₅ X ₉	2.427	1.166	.055	.743	.552	206.263**
	a	=	5.746			
	R	=	.743			
	R ²	=	.552			
	SE	=	6.123			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่ามีปัจจัย 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ นิสัยทางการเรียน (X₁₁) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X₁₃) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X₁₅) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X₉) โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ได้ร้อยละ 55.2

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง 5 สามารถเขียนสมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 5.746 + .631X_{11} + .0983X_{13} + .0841X_{15} + 2.427X_9$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .676X_{11} + .082X_{13} + .078X_{15} + .055X_9$$

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนวัดราชโอรส ปีการศึกษา 2547 จำนวนทั้งสิ้น 835 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 440 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 395 คน โดยแบ่งเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 277 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 278 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งออกเป็น 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ ระดับชั้น แผนการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.221-6.154 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7884

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.760-8.660 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8423

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 14 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.317-8.912 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7907

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.468-7.012 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7212

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.870-8.366 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8323

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 11 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.702-11.384 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8289

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.425-8.542 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8519

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจำนวน 835 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 675 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.84 ระหว่างวันที่ 28 กรกฎาคม 2547 ถึง 9 สิงหาคม 2547

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 675 ฉบับ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
  - 2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
  - 2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่
  - 3.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
  - 3.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
  - 3.3 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส

เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) นิสัยทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_3) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_9)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_5) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_6) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (X_7) แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) (X_8) แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน) (X_{10}) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{16})

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ นิสัยทางการเรียน (X_{11}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{15}) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_9) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ได้ร้อยละ 55.2

5. สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เขียนได้ดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 5.746 + .631X_{11} + .0983X_{13} + .0841X_{15} + 2.427X_9$$

5.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z = .676X_{11} + .082X_{13} + .078X_{15} + .055X_9$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (X_2) นิสัยทางการเรียน (X_{11}) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X_{12}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{13}) ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน (X_{14}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X_{15}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{16})

1.1 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนหญิง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ เพศหญิงมีความขยัน เรียบร้อย เอาใจใส่ต่อการเรียนมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายอาจกำลังคิดเพื่อน คิดเล่นกีฬา หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ จึงทำให้เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

1.2 นิสัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดี มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสนใจการเรียน มีการวางแผนในการเรียน ทบทวนบทเรียน มีความขยัน เอาใจใส่ มีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ จาโคโบวิทซ์ (1971 : 119-125) จัดให้นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งทางด้านความมานะบากบั่นและกล่าวว่าการแรงจูงใจและนิสัยทางการเรียนมีบทบาทต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 33 แรงจูงใจมีบทบาทต่อความมานะพยายาม ความมานะพยายามก่อให้เกิดนิสัยทางการเรียนที่ดี นิสัยทางการเรียนที่ดีก่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ความสำเร็จด้านการเรียนก่อให้เกิดการยอมรับจากสังคมและมีบทบาทหมุนเวียนไปสู่แรงจูงใจอีก

1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อตัวนักเรียนมาก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนรับรู้ว่าคุณพ่อคุณแม่คาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียน และส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านนั้น ๆ ทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ มีความพยายาม และอดทนในการพัฒนาตนเองซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับแอนเดอร์สัน (Anderson. 1955 : 15-33) ศึกษาผลของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

1.4 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองสนับสนุนด้านการเรียนมาก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนเป็นอย่างดี จัดหาอุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่างครบครัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม คอยซักถามเกี่ยวกับการเรียน และคอยให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่จากผู้ปกครองในด้านการเรียนเป็นอย่างดี จึงไม่ต้องการทำให้ผู้ปกครองผิดหวัง ทำให้นักเรียนสนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

1.5 ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนมีสถานที่เรียนที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด ปราศจากสิ่งรบกวน สื่อและอุปกรณ์การสอนมีประสิทธิภาพในการใช้งาน สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขที่จะเรียน มุ่งมั่นในการเรียน บลุ่ม และบัวคอน (Bloom and Bourdon. 1980 : 13) กล่าวว่า บทเรียนที่ปรากฏบนจอของคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้เป็นสื่อการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งเริ่มตั้งแต่การแนะนำการเรียน บทเรียนจะเริ่มจากง่าย ๆ แล้วเพิ่มความยากขึ้น มีคำถามที่เน้นความเข้าใจ พร้อมทั้งคำติชม ในลักษณะของเสียงหรือคำพูด เมื่อจบบทเรียนแต่ละบทเรียนก็มีการสรุปความคิดรวบยอดและประเมินผล ให้ผู้เรียนทราบถึงความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นที่จะเรียนและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน สอดคล้องกับ ทศพร ประเสริฐสุข (2525 : 96) ที่เสนอแนะว่า การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การใช้สื่อ วิธีการสอนต่าง ๆ ก็สามารถเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้ สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้

1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และครูตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรักความห่วงใย ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ มีความตั้งใจในการเรียน ไม่ทอดทิ้ง ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังผลการศึกษาของ พรรณี ชูชัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณา เห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยี (Yee. 1971 : 27-28) ที่กล่าวว่าถ้าครูและนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับมูลี

(Mouly. 1965 : 478) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบอื่น ๆ ในชั้นเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้และสุขภาพจิตของนักเรียน ได้แก่ หลักสูตร ระเบียบวินัย การสอนของครู อารมณ์ของครูและนักเรียน ซึ่งแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากการเรียนรู้ มิใช่เกิดจากพันธกรรม เมื่อนักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงหรือรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมจึงเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนไปในตัว เป็นการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวบุคคลให้สูงขึ้นกว่าเดิม

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีเพื่อนช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้านการเรียน ใกล้ชิดสนิทสนม การทำกิจกรรมร่วมกัน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ ตั้งใจในการเรียน และการทำกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สอดคล้องกับ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อ การเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะ สถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีด้วย นอกจากนี้ วัชรินทร์ แก้วเวลา (2531 : 85) ได้เสนอแนะในการพัฒนาสภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยครูควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมนักศึกษา และการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (X_1) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (X_2) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_3)

2.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชาย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ เพศชายเป็นเพศที่ชอบการทำกิจกรรม อาจกำลัง คิดเพื่อน เล่นกีฬา หรือดนตรี จึงทำให้ไม่มีเวลาใส่ใจในเรื่องของการเรียนเท่าที่ควร ประกอบกับภาษานั้นเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน เพราะต้องอาศัยความจำ ความขยัน ความอดทน ซึ่งเพศชายเป็นเพศที่ไม่ชอบความละเอียดอ่อน ทำให้เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มี

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้นเป็นช่วงที่กำลังเตรียมตัวในการสอบเอ็นทรานซ์ จึงทำให้นักเรียนต้องให้ความสนใจเอาใจใส่ในทุก ๆ วิชา ไม่มีเวลาที่จะมามุ่งเน้นทางด้านวิชาภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.3 แผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนในแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในแผนการเรียนทั่วไป มีความรู้สึกละเลยที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ คิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยากและไม่ได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งนักเรียนมีความมุ่งมั่นในสายอาชีพของแผนการเรียนที่ตนเองเลือกมากกว่าที่จะมาทุ่มเทให้กับวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้แผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (X_3) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (X_4) แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (X_6) แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) (X_7) แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน) (X_8) และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_{10})

3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นระดับชั้นของการเปลี่ยนแปลงระหว่างมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นช่วงของการปรับตัว เพราะ นักเรียนอาจเพิ่งย้ายมาจากโรงเรียนอื่น ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ใหม่ เพื่อนใหม่ จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนอาจเป็นนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเดิม ทำให้คุ้นเคยกับบรรยากาศการเรียนการสอน สถานที่ ครู

อาจารย์ หรือเพื่อน ๆ ที่ศึกษาต่อที่โรงเรียนเดิมเช่นเดียวกัน ทำให้นักเรียนมีเวลาที่จะทุ่มเท มุ่งมั่นให้กับวิชาภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจไม่มีความชอบในวิชาภาษาอังกฤษ รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก อีกทั้งอาจต้องเตรียมตัวในวิชาต่าง ๆ เพื่อเตรียมที่จะขึ้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอบเอ็นทรานซ์ในลำดับต่อไป จึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะทุ่มเทให้กับวิชาภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจมีความชอบ และรักในวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนทุ่มเท และใส่ใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใช้เวลาว่างในการฟังเทปสนทนาภาษาอังกฤษ หรืออ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3.3 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ในขณะที่เดียวกัน นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจไม่ได้ให้ความเอาใจใส่กับวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควร เพราะนักเรียนให้ความสำคัญในวิชาในแผนการเรียนที่ตัวเองเลือกมากกว่า ทำให้ไม่ได้เอาใจใส่ในวิชาภาษาอังกฤษเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนบางคนนอกจากจะให้ความเอาใจใส่ในวิชาในแผนการเรียนที่ตัวเองเลือกแล้ว ยังแบ่งเวลาในการให้ความสำคัญกับวิชาภาษาอังกฤษด้วย ทำให้นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์บางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3.4 แผนการเรียนภาษาอังกฤษ (อังกฤษ-คณิต และอังกฤษ-ไทย-สังคม) ไม่มี ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนแผนการ เรียนภาษาอังกฤษบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ในขณะที่ด้วยกัน นักเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจเกิดความเบื่อหน่ายในวิชาภาษาอังกฤษ เนื่องจากเป็น วิชา ตัวหลัก ทำให้นักเรียนต้องใช้เวลากับวิชาภาษาอังกฤษมากเป็นพิเศษ รวมทั้งยังมีเวลาในการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่น ๆ ทำให้นักเรียนเริ่มเกิดความเบื่อหน่าย และรู้สึกไม่ชอบ ภาษาอังกฤษขึ้นมา ทำให้นักเรียนในแผนการเรียนภาษาอังกฤษบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่นักเรียนเลือกเรียนในแผนการเรียนที่มีวิชาภาษาอังกฤษเป็น หลักนั้นเป็นเพราะนักเรียนมีความรัก และความชอบในวิชาภาษาอังกฤษ ยังได้เรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษมากเท่าไรก็ยิ่งรู้สึกชอบวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น ให้ความเอาใจใส่ และมีความ กระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนในแผนการเรียนภาษาอังกฤษบางคนมี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3.5 แผนการเรียนภาษาต่างประเทศ (ญี่ปุ่น และจีน) ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนแผนการเรียนภาษาต่างประเทศบางคน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย ในขณะที่ด้วยกัน นักเรียนแผนการเรียน ภาษาต่างประเทศบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

นักเรียนแผนการเรียนภาษาต่างประเทศบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษน้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจมุ่งเน้นและให้ความสำคัญในภาษาหลักที่ตนเองได้เลือก มากกว่าการให้ความใส่ใจในวิชาภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนบางคนอาจเกิดความสับสนระหว่าง ภาษาอังกฤษกับภาษาต่างประเทศที่ตนเองได้เลือก เพราะนักเรียนต้องจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ วิธีการใช้ หรือหลักไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนแผนการเรียนภาษาต่างประเทศบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อย

นักเรียนแผนการเรียนภาษาต่างประเทศบางคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนอาจมีความชอบ ความสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ จึงทำให้ นักเรียนให้ความสนใจ เอาใจใส่ ทั้งภาษาต่างประเทศที่ตนเองได้เลือก และวิชาภาษาอังกฤษ รู้จัก ประยุกต์การจำคำศัพท์ต่าง ๆ หรือวิธีการใช้ มาใช้ร่วมกันได้อย่างลงตัว ทำให้นักเรียนแผนการเรียน ภาษาต่างประเทศบางคนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

3.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคนอาจมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก ทั้งนี้เพราะ สามารถเรียนหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเต็มที่ ไม่ต้องกังวลเรื่องรายได้ของครอบครัว มีความเป็นอยู่ที่สะดวกสบาย สามารถได้ในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ลำบากทำให้เกิดความต้องการด้านใหม่ ๆ เช่น ต้องการการยอมรับจากเพื่อนด้านการเรียนทำให้มีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ มีความทะเยอทะยานในสิ่งที่สูงกว่าเดิม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก แต่นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงบางคนอาจมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนได้รับความสะดวกสบายจนเคยชินสร้างนิสัยเฉื่อยชา ทำให้ไม่กระตือรือร้น ไม่กล้าเผชิญกับความยากลำบาก ใช้ชีวิตเรื่อย ๆ ไม่เดือดร้อน ไม่พยายามแสวงหาสิ่งท้าทายใหม่ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำบางคนอาจมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาจต้องช่วยเหลือผู้ปกครองในการหารายได้ ขยันหมั่นเพียรทั้งงานบ้านและการเรียนทำให้นักเรียนมีความพยายามและความอดทนสูง อันเป็นคุณลักษณะที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาก นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำบางคนอาจมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย ทั้งนี้เพราะ ครอบครัวมีรายได้น้อย ความเป็นอยู่สภาพแวดล้อมไม่ถูกสุขลักษณะ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเอาใจใส่นักเรียนเพราะอาจต้องหารายได้ ทำให้นักเรียนอาจพบกับเพื่อนที่มีปัญหาและชักนำไปสู่การมีพฤติกรรมปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น เล่นการพนัน ยาเสพติด เป็นต้น ทำให้มีการใช้ชีวิตแบบไม่มีเป้าหมาย ไม่มีความพยายามสร้างฐานะ สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อย มีผู้ศึกษาและมีข้อมูลสนับสนุนคือ เมตตา พัยค์ (Mehta Prayag. 1969 : 202) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาในกรุงนิวเดลี เพื่อให้ทราบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Achievement Demand) ของนักเรียนที่มีฐานะทางครอบครัวและทางสังคมแตกต่างกันด้วย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาเกรด 9 ในกรุงนิวเดลี จำนวน 975 คน ซึ่งเลือกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ จำนวน 165 โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบ TAT ชนิดรูปภาพ ที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ และรายได้ของบิดามารดาไม่ทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนแตกต่างกัน

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ดังนี้ นิสัยทางการเรียน (X_{11}) การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน (X_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (X_{13}) และแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) (X_{14}) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยทั้ง 4 ปัจจัย

ร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ได้ ร้อยละ 55.2

4.1 นิสัยทางการเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น อันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนดีทำให้มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิสัยทางการ เรียนดี มีพฤติกรรมตั้งใจเรียน มีความสนใจการเรียน มีการวางแผนในการเรียน ทบทวนบทเรียน มีความขยัน เอาใจใส่ มีความพยายามตั้งใจเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ จาโคโบวิทซ์ (1971 : 119-125) จัดให้นิสัยทางการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งทางด้านความมานะบากบั่นและ กล่าวว่าการเรียนและนิสัยทางการเรียนมีบทบาทต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 33 แรงจูงใจมี บทบาทต่อความมานะพยายาม ความมานะพยายามก่อให้เกิดนิสัยทางการเรียนที่ดี นิสัยทางการ เรียนที่ดีก่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียน ความสำเร็จด้านการเรียนก่อให้เกิดการยอมรับจาก สังคม และมีบทบาทหมุนเวียนไปสู่แรงจูงใจอีก

4.2 การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มี การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนมากทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนเป็นอย่างดี จัดหา อุปกรณ์การเรียนให้นักเรียนอย่าง ครบครัน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษเพิ่มเติม คอย ชักถามเกี่ยวกับการเรียน และคอยให้กำลังใจ ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเอาใจใส่จาก ผู้ปกครองในด้านการเรียนเป็นอย่างดี จึงไม่ต้องการทำให้ผู้ปกครองผิดหวัง ทำให้นักเรียน สนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

4.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธ ภาพที่ดีกับครูทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ การที่ นักเรียนตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู และครูตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรักความห่วงใย ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ มีความตั้งใจในการเรียน ไม่ท้อถอย ซึ่งเป็น ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ดังผลการศึกษาของ พรรณี ชูชัย (2532 : 361) พบว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความยุติธรรม ตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน ทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบ ความสำเร็จใน การเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยี (Yee. 1971 : 27-28) ที่กล่าวว่าถ้าครู และนักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีก็จะส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับมูลี (Mouly. 1965 : 478) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบอื่น ๆ ในชั้นเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้และสุขภาพจิตของนักเรียน ได้แก่ หลักสูตร ระเบียบวินัย การสอนของครู อารมณ์ของครูและนักเรียน ซึ่งแรงจูงใจ

ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากการเรียนรู้ มิใช่เกิดจากพันธุกรรม เมื่อนักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงหรือรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรมจึงเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนไปในตัว เป็นการส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนในตัวบุคคลให้สูงขึ้นกว่าเดิม

4.4 แผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นอันดับที่สี่ ซึ่งเป็นอันดับสุดท้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนทั่วไปทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในแผนการเรียนทั่วไป (ศิลปกรรม เกษตรกรรม คหกรรม และอุตสาหกรรม) มีความคิดว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีความจำเป็นในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการติดต่อสื่อสาร การสมัครงาน หรือการทำอาชีพต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ก็มักจะคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเข้าทำงาน ดังนั้น แผนการเรียนทั่วไปจึงส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมาก

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากปัจจัยด้านนิสัยทางการเรียนสามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้น พ่อแม่และครูอาจารย์ควรร่วมมือกันสร้างนิสัยทางการเรียนที่ดีให้กับนักเรียน ให้ความมีอิสรเสรีภาพในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ครูควรสร้างเสริมสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนในเชิงประชาธิปไตยและแนะนำเกี่ยวกับการเรียน ให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งจะส่งผลในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนเป็นพลังผลักดันให้นักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น
2. การสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้น พ่อแม่และผู้ปกครองจึงควรให้การสนับสนุนด้านการเรียนแก่นักเรียน ให้ความสนใจ เอาใจใส่ด้านการเรียนของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลในการเพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มากขึ้น

ข. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ทักษะคิดต่อการเรียนการสอน การปรับตัวด้านการเรียน ความสนใจและความถนัดของนักเรียน เป็นต้น
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในช่วงชั้นเรียนอื่น ๆ เช่น ช่วงชั้นเรียนที่ 1 ช่วงชั้นเรียนที่ 2 ช่วงชั้นเรียนที่ 3 เป็นต้น
3. ควรนำปัจจัยที่พยากรณ์ได้ดีที่สุดคือ นิสัยทางการเรียนไปทำการทดลอง เพื่อพัฒนาให้นักเรียนให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยใช้เทคนิคทางด้านจิตวิทยา เช่น กิจกรรมกลุ่ม การศึกษาเป็นรายกรณี เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2520). *องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- จินตนา ยูนิพันธ์. (2527). *การพยาบาลจิตเวช*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- จินตนา อินทรไทย. (2525). *ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัยราชวินิต กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชเนติ สวัสดิ์กฤษ. (2527). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิทยาลัยนิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ชัยยศ เหมรัชตะ. (2537). *ความต้องการภาษาอังกฤษในวิชาชีพด้านนิติศาสตร์*. วารสารภาษาปริทัศน์ : ฉบับพิเศษ.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2523). *ความสำเร็จในชีวิตเริ่มในวัยก่อนเรียน*. การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกกรีก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ดารณี พัฒนศักดิ์ภิญโญ. (2533). *ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจิระประวัติวิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ดารณี วงษ์อ่อน้อย. (2525). *การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยวิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดิยู ศรีนราวัฒน์. (2539). *ภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ : ปัจจัยที่ต้องคำนึงในการจัดการเรียนการสอน*. โคมทัศน์ : มกราคม - มิถุนายน.
- คุณฉวี จุลาสัย และคนอื่น ๆ. (2531). *ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- ดำรง ศิริเจริญ. (2524). *การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชาที่เรียน อัดมโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู้อันเนื่องมาจากนักเรียน*

ที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แข่งกับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทศพร ประเสริฐสุข. (2525). การสร้างโมเดลการสอนแบบกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ ค.ค. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพาวดี เอมะวรรณนะ. (2529). เรียนให้เก่งในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ปลาตะเพียน.

นงเยาว์ พงษ์ประดิษฐ์. (2534). ทัศนคติของนักศึกษาที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมวิทยาลัยครูพิบูล
สงคราม พิษณุโลก. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
นเรศวร

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2527). นโยบายทางการศึกษาของ 44 รัฐบาล. กรุงเทพฯ : สมาคม
ผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย.

นภคล คู่ประวัตติ. (2517). ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษา
ของลูก. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นลินี ธรรมอำนาจสุข. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเครียดในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดกรมพลศึกษา จังหวัดสุพรรณบุรี.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นवलละออ สุภาพล. (2536). ผลและผลสะท้อนแห่งโครงการ : นักเรียนนายร้อยตำรวจฝึกรับใช้
ประชาชนในชนบท. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, สถาบัน. สำนักนายกรัฐมนตรี. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติและศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
(2517). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาประชาชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
คุรุสภา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2524). ปัญหาในระดับมัธยมศึกษา. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง กรุงเทพมหานคร. ปริญญา
ณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประดิพันธ์ อุปรมัย. (2529). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- ปัญญา สมบูรณ์ศิลป์. (2523). *หลักการจัดโครงการสุขภาพโรงเรียน ฉบับสมบูรณ์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระเทพเวที. (2533). *ศาสนาและเยาวชน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : (ม.ป.ท : ม.ป.พ.)
- พันทิพา อุทัยสุข. (2525). *เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา*. หน่วยที่ 1-10 สุขุขทัย ธรรมมาธิราช, กรุงเทพมหานคร : บริษัท รุ่งศิษย์การพิมพ์.
- เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. (2526). *การศึกษาองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือความสามารถทางด้านสติ ปัญญาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง. (2522). *อิทธิพลของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของพ่อแม่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของลูก*. วิทยานิพนธ์ปรินญาณมหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภิญโญ สาธร. (2531). *ลอกทฤษฎีฝรั่งในวงการการศึกษา*. โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มะลิ จุลวงษ์. (2530). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัลลิกา นิตยาพร และคณะ. (2537). *รายงานการวิจัยแนวความคิดของครูและนักเรียนต่อการขยายโอกาสทางการศึกษา : ในโครงการแนวทางการขยายโอกาสทางการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับ 6 ปี*. กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ.
- เมธี โปธิพัฒน์. (2523). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งเรือง ธงศิลา. (2527). *ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์การเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2523). *สิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาคุณภาพของเด็ก*. ครู 5 (7) : 12 ; กรกฎาคม 2523.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์-มีนาคม). คำเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่ บางครั้งก็พลาดได้. *ข่าวสารการวิจัยทางการศึกษา* : 18 (3) : 8-11.
- วัชรินทร์ แก้วลา. (2531). *สภาพแวดล้อมสังคมกลุ่มเพื่อนในทัศนะของนักศึกษาวิทยาลัยครู นครราชสีมา*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. (2513). *การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรารัตน์ ลีไพบูลย์. (2540). *ภาษาอังกฤษกับเด็ก : สอนอย่างไรจึงจะให้สนุก*. สารพัฒนาหลักสูตร : กรกฎาคม - กันยายน.
- สมชัย วงษ์นายะ. (2524). *การศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสระบุรี*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สมบัติ วัจนะสาริกากุล. (2524). *สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามทัศนะของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สายคำ. (2535). *สนุกกับภาษาอังกฤษจากการสอนแบบสื่อสาร*. *วิทยาสารก้าวไกล* : มกราคม.
- สุขสมร ประพัฒน์ และดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2523). *การใช้นันทนาการกระตุ้นพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ในเด็กไทย*. *การวิจัยทางการศึกษา*. 10 : 24-33.
- สุชาดา สุธรรมรักษ์. (2531). *เอกสารการสอนวิชา จด 101 จิตวิทยาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- สุชาติ ลีตระกูล. (2524). *องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดนครสวรรค์*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- สุนีย์ สิงหะเกษนทร์. (2535). "เจตคติของพ่อแม่และพฤติกรรมของเด็กเล็ก," *วารสารแนะแนว*. 26 : 139 : 41-44 ; กุมภาพันธ์-มีนาคม 2535.
- สุพจน์ สีนสูงค์วัฒน์. (2527). *การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดบุรีรัมย์*. ปรินญาณีพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุรางค์ จันทร์เอม. (2525). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุวรรณ ตรีมาศ. (2536). บทบาทของภาษาอังกฤษเฉพาะกิจต่อวงการธุรกิจในปัจจุบัน. *วารสาร สุทธิปริทัศน์* : มิถุนายน - กันยายน.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). *สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สวัสดิ์ บันเทิงสุข. (2510). *การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร*.
- อัจฉรา วงศ์โสธร และคนอื่นๆ. (2525). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ของวิชาเรียนและความสำนึกในการเรียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของแต่ละบุคคล*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- อัจฉรา สุขารมณ์. (2542). EQ กับ การอบรมเลี้ยงดูเด็ก. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์*. 5 (1) : 1.
- อานนท์ อาภาภิรม. (2517). *ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- อรพินทร์ ศิริบุญมาและบุญเรือน วัฒนวงศ์. (2538). *ความต้องการในการใช้ภาษาต่างประเทศในตลาดแรงงานการโรงแรมและการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่. ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่*.
- อรุณ ชัยเสรี. (2537). *ความต้องการภาษาอังกฤษในวิชาชีพด้านวิศวกรรมศาสตร์*. *วารสารภาษาปริทัศน์* : ฉบับพิเศษ.
- อุทัย เพชรช่วย. (2527). *การทดลองสอนคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงและปานกลางเป็นผู้สอนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ*. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบล สรรพชญพงศ์. (2535). *การสอนภาษาอังกฤษแนวโน้มนักผู้สัมฤทธิ์ผลของใคร*. *วิทยาสารก้าวไกล* : มกราคม.
- Anderson, M J. (1970). Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning. *American Education Research Journal*. 7 (1) : 15-33.
- Anderson, M J. (1995). Effects of Classroom Social Climate on Individual Aming. *American Education Research Journal*. 7 : March.
- Ashwerth, Morison S. (1963). A comparative Study of Selected Background Factors Related to Achievement of Fifth and Sixth Grade Students : *Dissertation Abstracts International*.

- Atkinson, John W. (1964). *Motive in Fantasy Action and Society*. New Delhi : Affiliated, Pvt, Ltd.
- Bruner, Jerome Seymour. (1961). *The Process of Education International*. Cambridge : Harvard University Press.
- Eysenck, H.J., W. Arnold and R. Meili. (1972). *Encyclopedia of Psychology*. London : Search Press.
- Fox, Robert B. (1969, October). *The Relationship of Achievement Motive to sex, achievement intelligence, social-economic Status and Level of education aspiration for an eight grade group*. Dissertation Abstracts International. 30 (4) :1331-1332A.
- Frust, Edward J. (1966, Winter). "Validity of Some Objective Scales of Motivation for Predicting Academic Achievement." *Educational and Psychological Measurement*. 36(4) : 927-933.
- Good Carter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Inc.
- Guilford. J.P. (1959). *Personality*. New York : McGraw-Hill.
- Herman, Herbert J.M. (1970). *A Questionnaire Measures of Achievement Motivation*. *Journal of Applied Psychology*. 54 : 354-355 ; August.
- Hilgard, E.R. (1967). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace and World, Inc.
- Hilliard, Thomas and Roth M. Robert. (1969). "Maternal Attitude and the Non – Achievement Syndrome," *The Personality and Guidance Journal*. 47 : 420-428.
- Holtzman, Abraham. (1965). *Interest Groups and Lobbying*. New York : Macmillan.
- Jakobovits, Leon. A. (1971). *Foreign Language Learning : Apsycholinguistic Analysis of the Issues*. Rowley, Massachusetts : Newbury House.
- Kachru, Braj B. (1992). *Teaching World English in the Other Tongues : English across Cultures*. Illinois : Illinois Press.
- Lindgren, Henry C. (1967). *Education Psychology in Classroom*. 3rd ed. New York : John Wiley & Sone, Inc.
- Liu, His-Chiu. (1975). *Computer-Assisted Instrution in Teaching College Physics*. Dissertation Abstracts International. 42 : 1411A-1412A.
- Maddox, R. (1963). *How to study*. Greenwich, conn ; Fawcett Publication.
- McClelland David C. (1953). *The Achievement Motive*. New York : Apple ton Centurycrofts Inc.
- McClelland David C. (1961). *The Achieving Society*. New York : Van Nostrand Company Inc.

- McDavid, John W. and H. Herari. (1963). *Socialpsychology : Individuals Group, Societies*.
New Youk : Harper & Row.
- Merray, Edward J. (1964). *Motivation and Emotion*. New Jersey : Englewood Cliff.
- Morrow, W.R. and R.R. Wilson. (1961). "Family Relation of Bright High – Achievement and Under – Achievement High School Boys," *Child Development*. V.32. p. 501-510.
- Prescott, Doxial A. (1961). A Report of Conference on Child Study : *Educational Bulletin*.
Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Raffini, James P. (1970). *The relationship between Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance*. Dissertation Abstracts International. 31 :
1085-A.
- Rai, P.N. (1980). *Achievement Motive in Low and High Achievement a Comparative Study*.
Indian Education Review. 15 (3) : 117-122.
- Rusell, Ivan L. (1969, February). "Motivation for School Achievement : Measurement and Validity." *The Journal of Education Research*. 62 : 263 – 266.
- Sheeran, John. (1982). The Relationship of Achievement Motivation and Competition T. School Achievement in Samon High School Student. Dissertation Abstracts International. 13 (2)
: 562-B.
- Shell, Leon Gene. (1968). Achievement Motivation in Elementary School Children.
Dissertation Abstract. Vol.27 : p.2409-A.
- Turner, W.D. (1982). Altrism and Its Measurement in Children. *Journal of Abnormal and Social Psychology*. 43 : 349-351.
- Weiner, Bernard. (1972, Spring). "Attribution Theory Achievement and Education Process."
Review of Education Research. 42 : 203 – 205.
- Worthington, Lois H. and Grant, Claude W. (September, 1971). Factors of Academic Success :
The Journal of Educational Research.
- Wrenn, C. Gilbert and Larsen P. Robert. (1969). *Studying Effectively*. Stanford : Stanford University Press.
- Wrenn, C. Gilbert. (1968). *Study Habits Inventory*. Stanford : Stanford University Press.
- Wright, Robert J. and Bean, Andrew G. (Winter, 1974). The Influence of Socioeconomic Status on the Predictability of College Performance : *Journal of Educational Measurement*.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือขอความร่วมมือและแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 5๐84

วันที่ 6 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวรณี กริทอง และ อาจารย์พาสนา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพฯ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรวดี ปัดไธสง)

ประธานยุทธศาสตร์การประกันคุณภาพการศึกษา

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๕๖๖ ๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/๘ พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนธนบุรีวชิรเทพพิถารักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมพล กรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์ เจริญ กิริทอง และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญาานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมพล กรุงเทพฯ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญาานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8755531 มือถือ 06-3232916

ที่ ศธ 0519.12/5๖๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/8 พฤษภาคม 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดราชโอรส

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมพล กรุงเทพฯ” โดยมี รองศาสตราจารย์เวชนี กรีทอง และ อาจารย์พาสณา จุลรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 931 คน ตอบแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมพล กรุงเทพฯ ในระหว่างเดือน มิถุนายน 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์ ได้เก็บข้อมูลในการทำปฏิญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8755531 มือถือ 06-3232916

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แผนการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) และเติมข้อความลงในช่องว่างให้ครบ

1. เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง
2. ปัจจุบันนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ( ) 4 ( ) 5 ( ) 6
3. แผนการเรียน.....
4. ผู้ปกครองของนักเรียนมีรายได้.....บาท/เดือน
 (รายได้ของบิดามารดารวมกันหรือรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนของนักเรียน ให้นักเรียนอ่านข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำเกี่ยวกับการเรียนแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนเป็นประจำทุกครั้ง
จริง	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนเกือบทุกครั้ง
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยครั้ง
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับกรกระทำของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1.	<u>การแบ่งเวลาในการเรียน</u> นักเรียนสามารถจัดเวลาในแต่ละวันสำหรับอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
2.	เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนใช้เวลาในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
3.	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ					
4.	เมื่อพบคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ นักเรียนมักตรวจคำแปลจากพจนานุกรม					
5.	<u>ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน</u> นักเรียนเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษสม่ำเสมอ					
6.	หากไม่มีเหตุจำเป็นนักเรียนจะไม่ขาดเรียนวิชาภาษาอังกฤษเด็ดขาด					
7.	<u>การเข้าชั้นเรียนตรงตามเวลา</u> นักเรียนเข้าชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษตรงตามเวลา					
8.	นักเรียนมักมาเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ทัน					
9.	<u>การทำงานที่ได้รับมอบหมาย</u> นักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายเสร็จส่งทันเวลา					
10.	นักเรียนช่วยเพื่อนทำกิจกรรมภาษาอังกฤษที่ครูมอบหมาย					
11.	นักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษกับเพื่อนหลังจากเลิกเรียนแล้ว					
12.	<u>ความตั้งใจเรียน</u> นักเรียนเตรียมอ่านหนังสือภาษาอังกฤษล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
13.	นักเรียนสรุปเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสอบ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
14.	นักเรียนเตรียมตัวอ่านวิชาภาษาอังกฤษให้พร้อมก่อนสอบ					
15.	นักเรียนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
16.	เวลาเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนตั้งใจฟังครูสอน					
17.	นักเรียนคุยกับเพื่อนขณะเรียนภาษาอังกฤษ					
18.	นักเรียนไม่มีสมาธิขณะเรียนภาษาอังกฤษ					
19.	เวลาเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนจดไม่ทันเพราะครูสอนเร็ว					
20.	<u>การซักถามข้อสงสัยต่อครูทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน</u> ในวิชาภาษาอังกฤษถ้านักเรียนไม่เข้าใจสิ่งที่ครูสอนนักเรียนรีบซักถามในชั่วโมงเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนตั้งใจเรียน					
2.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนเรียนเก่งเพื่ออนาคตจะได้มีอาชีพการงานที่ดี					
3.	ผู้ปกครองไม่สนใจผลการเรียนของนักเรียน					
4.	ผู้ปกครองปรารถนาให้นักเรียนเรียนถึงระดับปริญญาตรีเป็นอย่างน้อย					
5.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนฝึกฝนเพิ่มเติมความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษ <i>ภาษาจีน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทย</i>					
6.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ <i>ในเขตเมืองมีความรู้ภาษาจีน ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทย</i>					
7.	ผู้ปกครองไม่คาดหวังว่านักเรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ					
8.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ					
9.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนมีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครองด้านการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน

5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนให้นักเรียน อย่างครบครัน					
2.	ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจซักถามเกี่ยวกับการ เรียนของนักเรียน					
3.	หลังเลิกเรียนนักเรียนกลับบ้านผู้ปกครอง ถามเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน					
4.	ผู้ปกครองไม่อนุญาตให้นักเรียนไปกวัดวิชา กับเพื่อน					
5.	ผู้ปกครองแนะนำวิธีอ่านหนังสือให้นักเรียน					
6.	ผู้ปกครองช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน เมื่อนักเรียนแก้ปัญหาเองไม่ได้					
7.	เมื่อนักเรียนทำคะแนนสอบไม่ดีผู้ปกครอง ให้กำลังใจแก่นักเรียน					
8.	ผู้ปกครองชมนักเรียนเมื่อทำคะแนนสอบ ได้ดี					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
9.	เมื่อนักเรียนกลับบ้านคิดเวลา ผู้ปกครอง แสดงอาการห่วงใย					
10.	ผู้ปกครองตัดสินใจให้นักเรียนเรียนในสาย การเรียนที่ท่านกำหนดให้เลือกเรียน โดยไม่ คำนึงถึงความต้องการของนักเรียน					
11.	เมื่อนักเรียนสอบตกผู้ปกครองลงโทษ นักเรียน					
12.	ผู้ปกครองไม่สนใจว่านักเรียนทำการบ้าน หรือไม่					
13.	ผู้ปกครองคอยเตือนให้นักเรียนอ่านหนังสือ					
14.	นักเรียนไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองบอกให้อ่าน หนังสือ					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน

5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด   หมายถึง   ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>สถานที่เรียน</u> สภาพห้องเรียน ไม่มีความเป็นระเบียบ เรียบร้อย					
2.	สภาพห้องเรียนคับแคบ					
3.	โต๊ะ เก้าอี้มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน					
4.	สภาพห้องเรียนปราศจากกลิ่นรบกวน เช่น กลิ่นเหม็นจากห้องน้ำ โรงอาหาร					
5.	สภาพห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวน เช่น เสียงจากสนามโรงเรียน รถยนต์					
6.	<u>สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพที่ดี ในการใช้งาน					
7.	แต่ละห้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอน ไม่เพียงพอ					
8.	โรงเรียนมีอุปกรณ์ช่วยสอนที่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ สำหรับสอนนักเรียน					
9.	สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยเหมาะ กับเนื้อหาที่เรียน					
10.	มีการบำรุงรักษาสื่อและอุปกรณ์การเรียน อยู่เสมอ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	<u>การปฏิบัติของครูต่อนักเรียน</u> ครูรับฟังเหตุผลของนักเรียน					
2.	ครูสนใจนักเรียนทุกคนในห้อง					
3.	เมื่อนักเรียนเจ็บป่วยครูดูแลอย่างใกล้ชิด					
4.	ครูแสดงความรักต่อนักเรียนเท่าเทียมกัน					
5.	นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูไม่เป็นกันเองกับนักเรียน เมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยจึงไม่กล้าถามครู					
6.	นักเรียนท้อใจในการเรียนเพราะครูสนใจแต่ นักเรียนที่เรียนเก่ง					
7.	ครูไม่สนใจปัญหาส่วนตัวของนักเรียน					
8.	ครูตั้งใจสอนนักเรียน					
9.	ครูไม่สนใจปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน					
10.	<u>การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู</u> นักเรียนไม่สนใจสิ่งที่ครูสอน					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
11.	นักเรียนให้ความเคารพครู					
12.	นักเรียนรักและเชื่อฟังคำสั่งสอนของครู					
13.	นักเรียนปรึกษาครูเมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ					
14.	นักเรียนไม่สามารถปรึกษาปัญหากับครู					
15.	นักเรียนไม่สนใจคำแนะนำของครู					
16.	นักเรียนส่งการบ้านที่ครูสั่งทุกครั้ง					
17.	นักเรียนทำงานตามที่ครูมอบหมายทุกครั้ง					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษา เกี่ยวกับการเรียนได้					
2.	นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับการเรียนกับเพื่อนได้					
3.	เพื่อนของนักเรียนเห็นแก่ตัว ไม่เอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ซึ่งกันและกัน					
4.	นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนเสมอ					
5.	นักเรียนไม่ใส่ใจช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อน ไม่สบาย					
6.	เมื่อนักเรียนไม่มาโรงเรียนเพื่อนมักถามถึง ด้วยความห่วงใย					
7.	เมื่อเพื่อนไม่สบายนักเรียนจะเข้าไปถาม อาการ และช่วยเหลืองานของเพื่อนเท่าที่ ทำได้					
8.	นักเรียนและเพื่อนมักช่วยกันอธิบายการบ้าน เมื่อมีเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจหรือทำไม่ได้					
9.	เพื่อนชวนนักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ					
10.	เพื่อนให้นักเรียนยืมหนังสือเรียน					
11.	เพื่อนคอยเตือนให้นักเรียนดูหนังสือ ก่อนสอบ					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยมากจนแทบไม่ตรง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1. ✓	ความกระตือรือร้นทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อครูให้การบ้านภาษาอังกฤษนักเรียน รีบทำทันที					
2. ✓	เมื่อครูมอบหมายงานให้ นักเรียนรีบทำทันที					
3. ✓	นักเรียนไม่กล้าถามครูเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ในบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
4.	เมื่อนักเรียนทำงานผิดพลาดนักเรียนยอมรับ คำตำหนิของคนรอบข้างได้					
5. ✓	นักเรียนมักเก็บการบ้านวิชาภาษาอังกฤษไว้ ทำวันหลัง					
6.	เมื่ออ่านพบคำศัพท์ที่น่าสนใจนักเรียนรีบหา ความหมายจากพจนานุกรม					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
7.	<u>ความเพียรพยายามทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ</u> ก่อนสอบภาษาอังกฤษนักเรียนอ่านหนังสือ ทบทวนความเข้าใจในบทเรียน					
8.	เมื่อนักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษได้ ถูกต้อง นักเรียนรู้สึกภูมิใจ					
9.	เมื่อไม่เข้าใจในบทเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนพยายามอ่านและทำความเข้าใจ โดยไม่ย่อท้อ					
10.	เมื่อผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี นักเรียนพยายามอ่านหนังสือมากขึ้น					
11.	นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ สนใจโดยไม่เหน็ดเหนื่อย					
12.	ถ้าพบบทเรียนภาษาอังกฤษที่ยาก นักเรียน พยายามทำจนสำเร็จ					
13.	<u>การพึ่งพาตนเองทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ</u> เมื่อมีปัญหาในบทเรียนภาษาอังกฤษนักเรียน ถามครูด้วยตนเอง					
14.	นักเรียนทำการบ้านภาษาอังกฤษด้วย ตนเอง					
15.	นักเรียนมักใช้เวลาในการทบทวนวิชาภาษาอังกฤษ					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
16.	<u>การรู้คุณค่าของเวลาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ</u> นักเรียนมักรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เมื่อเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
17.	นักเรียนมักใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ ภาษาอังกฤษ					
18.	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่อต้องเข้าเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					

ภาคผนวก ข.
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิตยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.243
2	2.221
3	6.154
4	3.991
5	4.669
6	3.957
7	3.454
8	3.804
9	4.423
10	4.739
11	2.540
12	4.284
13	5.204
14	5.728
15	3.087
16	5.080
17	3.041
18	4.772
19	3.246
20	2.969

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7884

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มี
ต่อตัวนักเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.960
2	5.837
3	3.760
4	8.248
5	6.955
6	8.569
7	4.772
8	8.660
9	6.996
10	5.627

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8423

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง
ด้านการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.960
2	4.659
3	4.580
4	4.232
5	3.317
6	3.799
7	8.324
8	6.102
9	8.912
10	4.301
11	6.089
12	6.335
13	4.375
14	5.389

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7907

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของ
โรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.659
2	7.012
3	4.139
4	3.756
5	3.857
6	3.468
7	3.928
8	3.684
9	5.400
10	3.817

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7212

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.300
2	4.825
3	3.955
4	4.353
5	3.067
6	4.855
7	4.859
8	7.428
9	7.165
10	7.383
11	7.010
12	8.366
13	3.329
14	3.688
15	7.566
16	2.870
17	4.544

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8323

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียน
กับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	8.779
2	11.384
3	5.396
4	9.378
5	6.994
6	5.800
7	5.536
8	4.702
9	8.462
10	8.157
11	7.906

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8289

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงงูใจฝึ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	7.867
2	5.352
3	2.425
4	2.746
5	2.866
6	3.722
7	8.542
8	7.339
9	5.638
10	8.304
11	4.256
12	5.483
13	4.371
14	5.860
15	5.352
16	4.200
17	3.126
18	3.717

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8519

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล	นางสาววิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์
เกิดวันที่	15 มกราคม 2523
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	139/19 ถนนวุฒากาศ บางค้อ จอมทอง กรุงเทพฯ 10150 โทร. 0-2875-5531
ประวัติการศึกษา	
2540	ระดับประกาศนียบัตร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
2543	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
2545	บริหารธุรกิจบัณฑิต (ภาษาอังกฤษธุรกิจ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
2547	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ